

ቧጃች /የሳዲም/!

በዚህ ክፍል ሰፋ አድርገን ልናያቸው የሚገቡ አራት ዋና ዋና ነጥቦች አሉ። እነርሱም፦

1. ልጆች!
2. የልጆች ስም እንዴት ይወጣል?
3. ልጆችን ማሳደግ!
4. ልጆች በቤተ ሰብ ውስጥ ያላቸው ድርሻ!
 ሀ- መታዘዝ
 ለ- ከወላጆቻቸው ጋር እብረው መመገብ
 ሐ- በእግዚአብሔር ፊት ታማኞች ሆነው ማደግ
 መ- በመንፈሳዊና በሥጋዊ ዕውቀት ማደግ
- 5- በእንድ ወላጅ ማደግ

8-1. ቧጃች

«እነሆ ልጆች የእግዚአብሔር ስጦታ ናቸው፤ የሆድም ፍሬ የእርሱ ዋጋ ነው። በኃያል እጅ እንዳሉ ፍላጾች፤ የጉልማ ሰነት ልጆች እንዲሁ ናቸው።» መዝ. 127:3-4

«ልጆች በማዕድህ ዙሪያ እንደወይራ ቡቃያ ናቸው። እነሆ እግዚአብሔር የሚፈራ ሰው እንዲህ ይባረካል።»

መዝ. 128:3-4

መጽሐፍ ቅዱሳችን በግልጽ እንደሚያስረዳን፤ ልጆች የአምላክ ስጦታ፤ በረከትና ፀጋዎች ናቸው። ለሰው ትልቁ ደመወዝ በምድር

ላይ ልጆቹ ናቸው ብንል፤ የተሳሳትን አይመስለኝም። ልጆች የወላጆች ዘርና አካል ናቸው። መዝሙረኛው እንደሚገልጸው የተባረኩ ልጆች፤ እግዚአብሔር ለሚፈራ ሰው የሚሰጡ ዋጋዎች ናቸው።

ዳዊት ልጆችን በወይራ መስሎ የሚያስረዳበት ምክንያት አለው። ወይራ የሚያድገውና የሚያፈራው በረሃማ በሆነ አገር ነው። ወደ እስራኤል ብንሄድ፤ ወይራ በእጸዋት መካከል፤ ትልቁን ቦታ ይዞ ይገኛል። በፀሐይ ጊዜ ቅጠል ያወጣል። እንዲያውም የበለጠ ፀሐይ በመታው ቁጥር፤ ዘይቱ(ቅባቱ) በቅጠሉ ላይ ማንጸባረቅ ይጀምራል። አብዛኛዎቹ አትክልቶች በበጋ ሲጠወልጉ፤ ወይራ ግን ፍንክች አይልም።

ወይራ ብዙ ጥቅሞችን ይሰጣል። እንጨቱ በጣም ጠንካራ በመሆኑ፤ ለብዙ ቤቶችና ለያሕዌ ቤተ መቅደስ መሥሪያ ውሏል። አሁንም ይውላል። ፍሬው ይበላል። ዘይትም ይወጣዋል። በዘመናችን የሳይንስ ጠበብት ተመራምረው ከደረሱበት ሲናገሩ፤ የወይራ ዘይት ብቻ ለጤና ተስማሚ እንደሆነ አስምረውበታል። ከዚያም አልፎ ለመብራትና ለመድኃኒት፤ ለቅባት፤ ለክህነትና ለንጉሥነት መለያና መሾሚያ ይሆናል። የወይራ ዘይት ዛሬም በዓለማችን በጣም የተወደደና የታወቀ ነው። መጽሐፍ ቅዱስ በብዙ ቦታ ስለ ወይራ ዘይት መድኃኒትነትና፤ አስፈላጊነት ጠቅሷል። የእግዚአብሔርም አሳብ መግለጫ መሆኑን ያስረዳናል።

መዝሙረኛው ዳዊት በመንፈስ ቅዱስ ተነድቶ፤ "ልጆች የወይራ ቡቃያዎች ናቸው" ብሎ ሲናገር፤ ለግጥሙ ውበት ለመስጠት አይደለም። መንፈሳዊ ትርጉሙን ሊያስረዳን ፈልጎ ነው እንጅ። ልጆቹም እንደ ወይራው ሁሉ፤ ብዙ በረከትና ጥቅም መስጠታቸውን ስለተገነዘበ ነው። ልጆች ለወላጆች ሕይወት ናቸው። በወጣትነታቸው ለቤተሰቡ ታዛዥና ፈጥኖ ደራሽ በመሆን ያገለግላሉ። ትውልድን የሚተኩ የነገ አገር ተረካቢዎችና፤ የጌታን ዓላማ ፈጽሟዎች ናቸው። ከዚያም አልፎ ለወላጆቻቸው በምድር ላይ ጋሻና መከታ፤ ጠዋሪዎችና አስታማሚዎች ናቸው። ይሁንና በአገራችን

የልጆች ጥቅምና ውስጣዊ ውበት፤ እንደሚገባው ግንዛቤ ያገኘ አይመስልም። ቶሎ ብላችሁ ለምን? ሳትሉኝ እንድ ምሳሌ ልጥቀስላችሁ ።

በቅርቡ ጌታ እየሱስ ከአደንዛዥ ዕጽና ከተለያዩ ሰዎች፤ በአስደናቂ ሁኔታ ነጻ ያወጣውን፤ የአንድ ወንድም እውነተኛ ምስክርነት ልንገራችሁ። ወጣቱ ወደ 23 ዓመት ገደማ ይሆነዋል። በኢትዮጵያ ውስጥ አሉ ከሚባሉ ሀብታሞች ውስጥ የአንዱ ልጅ ነው። ከሕጻንነቱ ጀምሮ ሲያድግ፤ አንድ ቀን እንኳ አባቱ እወድኃለሁ ብለው ስመውት አያውቁም። እንዲያውም ፈታቸው ኮስታራና ኩሩ ስለሆኑ፤ የእርሳቸውን ድምጽ ሲሰማ ይሸሸግ እንደነበር ነግሮኛል። አባቱ ማታ ማታ በብዙ ሽህ የሚቆጠር ገንዘብ በየቀኑ እየቆጠሩ ሲያስቀምጡ፤ ለልጃቸው አንድ ቀን እንኳ ለከረሚላ መግዣ አስር ሳንቲም ሰጥተውት አያውቁም። የሚለብሳቸው ልብሶች እንኳ፤ ድኃ የሚባሉ ልጆች ከሚለብሱት ያልበለጠ ተራ ልብስ ነበር።

ልጁ አስካሁን ድረስ የአባት ትርጉም ምን እንደሆነ አይረዳውም። ይህን ታሪክ በሀዘንና ዓይኖቹ እንባ እያቀረሩ የነገረኝ፤ አንድ ቀን የኔን ቤት ላሳየው ባመጣሁት ጊዜ ነበር። ያስገረመውም፡- ወደ ቤት በመጣን ጊዜ፤ ሦስቱ ልጆቹ ከሩቅ ሲያዩኝ እየተንደረደሩ መጥተው፤ ከአንገቴ ላይ መጠምጠማቸው ነው። ከዚያም ሁሉም አቅፈው ሲስሙኝና፤ የውሏቸውን ሪፖርት ሲያቀርቡልኝ ባየ ጊዜ ነበር። ወጣቱ ያላለፈው የልጅነት ትዝታው በጣም መራራ ስለነበረ፤ በጣም አሳዝኖታል። ይሁንና ባሁኑ ሰዓት ጌታ እየሱስ አባት ስለሆነው በኑሮው ደስተኛ ነው።

እዚህ ላይ ቆም ብለን ልንጠይቅ የሚገባ ጥያቄ አለ። ይኸውም ይህ ወጣት ብቻ ነው ወይ እንዴ እንዲህ ዓይነት ታሪክ ያለው? የሚለውን ነው። በአገራችን በአብዛኛው አባትና ልጅ መካከል የሚገባውን ያህል ጤነኛ ግንኙነት አናይም። ምዕራባውያን በልጆች አስተዳደግ እጅግ በልጠውናል። ልጆች በመሯቸው ስለሚያድጉ፤ ትልቅ ትኩረት ሊሰጣቸው ይገባል። በፍቅር ከተያዙ፤ የፍቅር ሰዎች

ሆነው ያድጋሉ። ጌታ ለእያንዳንዱ ቤተሰብ ልጅን ሲሰጥ፤ ከትልቅ ጋላፊነት ጋር ነው።

«በጠታውን መናቅ ሰጭውን ማቃለል ነው» እንደሚባለው እንዳይሆን፤ እንደ እግዚአብሔር መመሪያ ልጆችን ማሳደጉ በረከትን ከላይ ያመጣል። ደግሞም ለልጆች እኛ ሞግዚቶችና ባለ አደራዎች ነን እንጅ፤ ፈጣሪዎቻቸው አይደለንም። የጌታ ስለሆኑ በሕይወታቸው ለሚፈጸመው ማንኛውም ነገር ይጠይቀናል። ስለዚህ ሙሉ ሰዎች መሆናቸውን ተረድቶ፤ እስተዳደግን ማስተካከሉ ለሁሉም መፍትሄ ይሆናል እላለሁ። ምናልባትም የምዕራቡን ዓለም የልጆች አስተዳደግ ማወቁ ብዙ ይረዳል ብዬ አምናለሁ።

ምዕራባውያን ልጆቻቸውን ከተወለዱበት ቀን ጀምረው ያዳምጧቸዋል። የልባቸውን ጩኸት ይሰሙላቸዋል። ያፈቅሯቸዋል። ተለይተዋቸው አይበሉም። ዕድሜያቸውን ሁሉ የሚለፉት ልጆቻቸውን ለማስደሰት ነው። ሃብትንም የሚያወርሷቸው ከሞቱ በኋላ ሳይሆን፤ በሕይወት እያሉ ነው። በምዕራቡ ዐለም የመጀመሪያውን ቦታ በሕገ መንግሥቱ የያዙት ሴቶችና ልጆች ናቸው።

ልዩ ትኩረትና ቦታ ስለተሰጣቸው በልብ ሙሉነትና በነጻነት ያድጋሉ። አእምሯቸውም ብሩህና እርግማን ያልነካው ስለሆነ፤ ዶክተርና ኢንጂነር፣ ሳይንቲስትና ዳኛ፣ አገልጋይና መሪ ለመሆን፤ ብዙም አይቸገሩም። በእኛም አገር ልጆች ተገቢውን ቦታ ካገኙ፤ ከፍተኛ ደረጃ የማይደርሱበት ጉዳይ የለም። ስለዚህ ወላጆች የልጆቻችንን መንገድ ከአሁኑ እንድናስተካከል ጌታ ይርዳን።

8-2. የልጆች ስም ስንዴት ይወጣል?

አንድ ጊዜ በአስር ዓመት ልጃቸው ባህሪ የተማረፋና የተሰላፋ ወላጆች፤ ለምክርና ለጸሎት ወደ መጋቢያቸው ሄዱና እንዲህ አሉት። ፓስተር በቤተሰባችን ውስጥ ትልቅ ችግር አለብን። ልጆችንን በመቅጣትና በመምከር ልናስተካከለው ሞከርን። ነገር ግን ከመሻሻል

ይልቅ እየባሰበትና የበለጠ እያስቸገረ መጣ። የልጆችን ጉዳይ የእኛን ትዳር ብቻ ሳይሆን ያወከው፤ ጉረቤቶቻችንንም ጭምር አስጨንቋል። በማለት ያለባቸውን ሲቃ ለመጋቢያቸው ነገሩ።

መጋቢው ጉዳዩን ከሰማ በኋላ አሳቡን ለመሰንዘር በሚዘጋጅ በት ጊዜ፤ መንፈስ ቅዱስ በልቡ ውስጥ ስሙ የሚል፤ ተደጋጋሚ ድምጽ ያለማዋል። ወዲያውኑ ሲያስተውል፤ ከልጁ ስም ጋር ባህሪው የተያያዘ እንደሆነ ተረዳ። አ! ቆይ ቆይ፤ ለመሆኑ የልጃችሁ ስም ማን ነው? በማለት ጠየቃቸው። እንዴ ፓስተር አደፍርስን አታውቀውም እንዴ! በማለት በመደነቅ መጋቢዋን እየተመለከተች እናት ተናገረች። አዎ! አዎ! አውቀዋለሁ። ግን ስሙ አደፍርስ መሆኑን፤ መንፈስ ቅዱስ ነው አሁን የተረገመልኝ። በማለት ተደላድሎ በመቀመጥ፤ ወደ ዋና አሳቡ ማምራት ጀመረ።

"እና እኮ ችግሩን ያመጣችሁት እናንተው ራሳችሁ ናችሁ እንጂ፤ ሰይጣን ወይም ልጁ አይደለም" አለ። እና ብሎ ንግግሩን ለመቀጠል ሲጀምር፤ እንደ ጴጥሮስ ለመናገር ፈጣን የሆነችው እናት፤ አሳቡን በማቋረጥ፤ "ምነው ፓስተር! ልጅ መውለድ ኃጢአት ነው እንዴ? እኛም ልጆች የእግዚአብሔር ስጦታ መሆናቸውን አምነን ነው፤ ልጃችንን በደስታ የተቀበልነው። እንደ እርሱማ አስቸጋሪነት ቢሆን፤ እንድ ቀንም በቤታችን ባሳሳደርነው። እኔና ባሌ፤ ሌላ ምንም ዓይነት ኘሮብሌም (ችግር) የለብንም። ልጁ ግን የራስ ምታት ሆኖናል" አለች።

"ቆይ እኮ እስጨርሺኝ፤ ችግሩ ከእናንተ ነው ስልሽ እንዲህ ነው።" በማለት መጋቢው ወደ ተነሳበት ነጥብ በማምራት እንዲህ አለ። "ልጁ ወደ ዚህች ዓለም «ሀ» ብሎ ሲመጣ የተመኛችሁለትና የሰጣችሁት በረከት ቢኖር፤ ሁሉን እንዲያደፈርስ ነው። ማለትም ቤታችንን፤ ትዳራችንን፤ ጓደኞችህን፤ በምትሄድበት ቦታ ሁሉ አደፍርስ። አበሳሽ። እንተ የተፈጠርከው ለዚሁ ተግባር ነው አላችሁት። እኛም የወለድንህ ለዚሁ ነው በማለት፤ በቀን ውስጥ ከሺህ ጊዜ

በላይ አደፍርስ አያላቸው ታውጁለታላችሁ። እርሱም ደግሞ መንፈሱና ነፍሱ፣ ስጋው፣ ነገሩን ተቀብለውለት፤ የታዘዘውን እያከናወነ ነው። ከዚህ የበለጠ ምን እንዲያደርግ ትፈልጋችሁ? ስሙ! ደግሞ ም አንድ ጥያቄ ልጠይቃችሁ? ይህ ልጅ ገና ህጻን ሳለ በሰላም የተኛበት ቀን አለ? ያላለቀሰበት ጸጥ ብሎ የዋለበትን ቀን ታስታውሳላችሁ?" በማለት ከህልማቸው እንዲባኑ የሚያደርገውን ቃል ከሰነዘረ በኋላ ጸጥ አለ።

ከትንሽ ደቂቃ በኋላ እህ! አለች እናት፤ በድንጋጤና በሀዘን ሰቆቃ መለስ ብላ የኋሊት የአስር ዓመት ዘመን በእንክሮ እየቃኘች። ብዙ የማሰብ ችሎታዋን በአንድ ላይ ጨምቃ፤ ልጇ አንድ ቀን በሰላም የዋለበት ቀን ካለ አምን ለማለት ያስችላት አንደሁ እያሰበችና እያውጠነጠነች። ነገር ግን የለም። ፍጹም ተደርጎም አይታወቅም። "አይደል እንዴ?" በማለት አይኗን አፍጥጣ ወደ ባሏ እየተመለከተች። ባሏን እንዳትኮንን ስሙን ያወጣቸው ከእናቷ ተቀብላ እርሷው ራሷ ናት። እንዲያውም ከምስክርነቷ አንደተናገረችው፤ እናቷ የሚበጠብጥና የሚያስቸግር ስመ ጥር የሆነ ሰው ይወዳል ስለነበር፤ የልጅ ልጃቸው እርሳቸው እንዳሉት እንዲሆንላቸው አስበው ነው ልጁን አደፍርስ ያሰኙት። ይገርማል! ይሁንና አሁን ምን ይሁን?

መጋቢው በልቡ ለችግሩ መፍትሔ መንፈስ ቅዱስ ስለገለጸለት ደስ ብሎት በውስጡ አምላኩን እያመሰገነ እንዲህ አለ። "ስሙ መጽሐፍ ቅዱሳችንን ከዘፍጥረት እስከ ራዕይ ስናይ፤ የሚያስተምረንና የሚመራን ወደ ፍጹም በረከት፤ ዕረፍትና ሰላም ነው። ሰው ሁልጊዜ የሐፉን ፍሬ ይበላል። የዘራውንም ያጭዳል። ይህን እውነት ማንም ሊሸረው አይችልም። የብሉይ ኪዳን አባቶችን ታሪክ ስናጠና፤ ከአዳም ጀምሮ ለልጆቻቸው ስም ሲያወጡ፤ በማስተዋልና ፈጣሪያቸው ካደረገላቸው ተአምር በመነሳት ነው። ይህ ስም በምድር ብቻ ሳይሆን፤ በሰማይም ለዘላለም መጠሪያቸው ሆኖ ይቀራል። መንግሥተ ሰማያት ደግሞ የሰላም ቦታ ስለሆነች፤ የሚበጠብጥና

የሚያውክ የሚረብሽ ሰው ስም አይገባባትም። እስኪ መጽሐፍ ቅዱሳችሁን ግለጡና፤ ስለ ስም የሚናገረውን ክፍል በማስመር አጥኑ።" አለና ከዘፍጥረት በመጀመር አንዳንድ ምሳሌዎችን ሰጣቸው።

- ዘፍ.4:25-26 "ሴት" ማለት እግዚአብሔር ሌላ ዘር ተካልኝ
- ዘፍ.5:29 "ኖህ" ማለት ከእርግማንና ከራሳችን ሥራ ያሳርፌ ናል። ኖህ ፍጥረት ሁሉ ሲያልቅ እርሱ ግን ቤተሰቡንና የእንስሳት ዓይነቶችን ይዞ ከመጣው ጥፋት ዳነ። ለእኛም መገኘት እሁን በምድር ላይ የኖህ ሕይወት ታላቅ እስተዋጽኦ አድርጓል። ስም ምን ያህል የሰውን ሕይወት እንደሚወስን ተገንዘቡ በማለት ወደ ሌላው ቀጠለ።
- ዘፍ. 21:6 "ይስሐቅ" እለችው። ኤሎሂም በሳቅ ሞልቶኛል ስትል
- ዘፍ.29:32 "ሩባን" ኤሎሂም መከራየን አይቷል
 - ✓ ቁ.33 "ሺምኦን" ስለተጠላሁ ኤሎሂም ደገመኝ
 - ✓ ቁ.34 "ሴዊ" ባሌ ወደ እኔ ይጠጋል
 - ✓ ቁ.35 "ይሁዳ" ኤሎሂም ይመስገን /ምስጋና/
 - ✓ ዘፍ.30:6፤ 22 "ዳን" ኤሎሂም ፈረደልኝ /ዳናም ትርጉሙ አንድ ነው/
 - ✓ ቁ.8 "ንፍታሌም" ታግዬ እሸነፍኩ
 - ✓ ቁ.11 "ጋድ" ጉድ ነው ነገሩ ሁሉ /የሚያስገርም/
 - ✓ ቁ.13 "አሼር" ደስታ ብልጽግና ሆነልኝ
 - ✓ ቁ.18 "ይሳኮር" ኤሎሂም ዋጋዬን ሰጠኝ
 - ✓ ቁ.20 "ዛብሎን" ኤሎሂም መልካም ስጦታን ሰጠኝ
 - ✓ ቁ.24 "ዮሴፍ" ይጨመርልኝ
- 1ኛ ሳሙ. 1:20 "ሺሙኤል" ከኤሎሂም የተለመነ

ሌላው ዳቢድ በእግዚአብሔር የተወደደ፤ ሽሎሞ ሰላም፤ የሹኦ አዳኝ፤ እና ሌሎችንም፤ ብዙ መጥቀስ ይቻላል። በማለት የተቻለውን ያህል በማስታወስ፤ የስምን እስፈላጊነት በመዘርዘር አስረዳቸው።

በተቃራኒውም መጥፎ ስም ለልጆቻቸው ሰጥተው፤ እንደ ስማቸው ለወላጆቻቸው ሃዘን የሆኑ በመጽሐፍ ቅዱሳችን ውስጥ ተጠቅሷል። ለምሳሌ በሩት መጽሐፍ የተጠቀሱት የኑታሚንና የአቢሜሌ ክን ልጆች ብንመለከት፤ "መኃሎን" የሚለው በሽታ ሲሆን፤ "ኬሌዎን" ደግሞ ገዳይ ማለት ነው። እነዚህ ልጆች እንደሰማቸው በመሆን፤ በባዕድ ምድር ከአባታቸው ጋር፤ ያለ ዕድሜያቸው ተቀሰፉ። በማለት ያለውን ሁሉ አስረዳ። ወላጆቹ እጅግ ተገረሙ። መጋቢው ራሱ ሳይቀር፤ መንፈስ ቅዱስ ከዚህ ቀደም አስበት ወደማያውቀው መገለጥ ስላመጣው በመደነቅ ተሞላ።

ሁሉም ለጥቂት ደቂቃ ጸጥ ካሉ በኋላ፤ የልጁ እናት በኃይል ከልቧ በመተንፈስ፤ "ታዲያ አሁን ምን ብናደርግ ይሻላል?" አለችው። መጋቢውም፡- "እኔ እስካሁን ድረስ ለማስረዳት የሞከርኩት፤ ማድረግ ያለባችሁን ልጠቁማችሁ ነውና፤ አሁን ምን መደረግ እንዳለበት የምትወስኑት፤ እናንተው ናችሁ?" በማለት ምርጫውን ለወላጆቹ ሰጠ።

አባት በተራው አሳቡን ለመግለጽ፤ "እ.አ. እኔ እንደ ሚመስለኝ መፍትሔው፤ ስሙን መቀየርና ማየት ነው" አለ። በመቀጠልም አይኖቹን ወደ ባለቤቱ አተኩሮ፤ "አይመስልሽምን? እሁቴ" በማለት የባለቤቱን ድጋፍ ጠየቀ። ባለቤቱም ለጥያቄው የአዎንታ ምላሽ በራሷ ንቅናቄ በመግለጽ፤ "ይኼው ነው መፍትሄው ሌላማ ምን ያልተሞከረ አለ?" አለች። ከተጫናት ጭንቀት የምትገላገልበት ጊዜ የቀረበ መሆኑን በማመን። የመጋቢዋንም አሳብ ለመስማት ፈቷን ወደ እርሱ አቅንታ፤ ምክሩን በመጠየቅ?-----

"ጌታ ይባረክ አለ መጋቢው።" መንፈስ ቅዱስ ስዎቹን ወደ ማስተዋል ስላመጣቸው አምላኩን አመሰገነ። የልጃቸው መፈወስ ለቤተሰቡ፤ ለጉረቤቱ፤ ለቤተ ክርስቲያን ስንኳ ሳይቀር ትልቅ ዕረፍት ነው አለ። ወገኖቹ ስም መቀየር አዲስ አይደለም። መጽሐፍ ቅዱስ የብዙ አባቶቻችንን ታሪክ እንደተቀየረ ያስረዳናል።

ለምሳሌ

ዘፍ. 17:4-5 "አብራም" ተብላህ እትጠራም "አብርሃም" ትባላለህ እንጂ፡ ምክንያቱም አብራም ጥቂት የተከበረ ሲሆን አብርሃም ግን የብዙና የሰፊ ትውልድ አባት ማለት ነው።

15:10 "ሦራ" ሳይሆን "ሣራ" ትባል የብዙዎች እናት ትሆናለችና

ዘፍ.32:27-27 "ያዕቆብ"/እስናካይ/ አትባልም። ነገር ግን "እስራኤል" የእግዚአብሔር ልዑል /አምባሳደር/

ዘኁ. 13:16 "አውሴን" "(የሆሹኣ/ኢያሱ)" እዳኝ ብሎ ጠራው

ማቴ. 10:2 "ስምእን" የተባለውን "ጴጥሮስ" በማለት ተቀየረ

"ስምእን" "ሸምበቆ" ሲሆን "ጴጥሮስ" ደግሞ፤ "አለት" ማለት ነው። "እንግዲህ ይህን አምናችሁ ብትቀበሉትና ብታደርጉት፤ ሕይወት ይሆንላችኋል። ልጆችሁ የሚሆነው ሁልጊዜ የሚሰማውን ቃል ነው። የበረከትን ቃል ከጧት እስከ ማታ ካወጃችሁለት፤ መንፈሱና ነፍሱ የበረከትን ዘር ይጸንሳሉ። የእግዚአብሔርም መለኮታዊ አሠራር እንደዚሁ ነው። ሰማይንና ምድር ካለመኖር ወደ መኖር ያመጣው በቃሉ ነው። ወደ ፊትም እንዳይኖሩ የሚያደረገው በቃሉ ነው። ስለዚህ ወደ ቤታችሁ ሂዱና በጌታ ፊት በመጸለይ፤ የጌታችሁ ልብ ያረፈበትን ስም አውጡና፤ በቤተ ክርስቲያን በጉባኤው ፊት እንሰይመዋለን፤" በማለት ጸልዩ እሰናበታቸው።

ከዚያም መጋቢው እንደነገረኝ፤ ወላጆቹ አዲስ ስም ይዘው እሁድ ቤተ ክርስቲያን በመምጣት፤ ስሙን "ሰላሙ" ብለን ሰየምነው። "የሚገርምህ ነገር ቢኖር ግን፤ የልጁ ስም ከተቀየረበት ቀን ጀምሮ ባሕሪው እየተለወጠ መምጣቱ ነው አለኝ። በመቀጠልም ዛሬ ሰላሙ በቤተ ክርስቲያናችን የወጣቶች መሪ በመሆን፤ ለብዙዎቻችን ታላቅ በረከት ሆኗል። ወላጆቹም በደስታና በሃሴት ጌታን ያመልካሉ።" በማለት ሁኔታውን አጫወተኝ።

ውድ ወገኖቼ/ወላጆች/ ከእነዚህ ሰዎች ታሪክ ምን እንማር ይሆን? ብዙዎችን የኢትዮጵያ ሰዎች ስናይ በጣም የሚያሳዝኑና መርገም የሞላባቸው ናቸው። አብዛኛዎቹ ሰዎች ለተንኮል፣ ለአመጽ፣ ለበቀል፣ ለጥፋት የሚያነሳሱና የሚገፋፉ ከመሆናቸውም ባሻገር፣ ለዚያ ሰው አምላኩ ያዘጋጀውን በረከት እንዳይመጣ የሚከላከሉ ናቸው። እኔ መቀየር አለባቸው የምላቸው ብዙ ሰዎች አሉ። ይሁንና እነዚህና እነዚህ ናቸው ብል፤ ጥቅም ስለሌለው ራሱ ስሙን የተቀበለው ሰው የሰሙን ትርጉም በመመርመርና በማጤን፣ ወደ ፊውስ በሚያመራ ሌላ ሰም፣ ቢቀይር መልካም ነው እላለሁ። ሌላው ቀርቶ "ላለፈ ክረምት ቤት አልሰራም፣ ካደግኩ በኋላ ስሜን አልቀይርም።" የሚሉ ቢኖሩ እንኳ፣ ለልጆቻቸውና ለሚመጣው ትውልድ ስምን በሚመለከት ጥንቃቄ ማድረግ፣ መልካም ነው እላለሁ።

መቼም በኢትዮጵያ ውስጥ ስም የሚወጣው፣ ከቆሌና ከዛር ጋር በተዛመደ ሁኔታ ነው። ይህ ደግሞ ለምድራቱ መርገምንና ጭንቀትን አምጥቶታል። ለዚህ ፍቱን መድኃኒት ነው ብዬ የማምነው መጽሐፍ፣ በቅርቡ የወጣ «ሰይጣን ሲጋለጥ» የሚለው በመጋቢ ሰይፉ ከበደ የተጻፈው መጽሐፍ ነው። ማንኛውም ኢትዮጵያዊ መጽሐፉን ቢያነበው፣ በዛርና በቆሌ ላይ በመዝመት፣ ራሱንና ቤተሰቡን ነጻ ያወጣል ብዬ አምናለሁ። ምክንያቱም የአንዳንዶች ስም፣ ጠንቋዩ ያወጣላቸውና ከሰይጣን አምልኮ ጋር የተያያዙ፣ በመሆናቸው ነው።

ሁላችንም እንደምናውቀው፣ የተለያዩ ሰዎች በየቋንቋው አሉ። በትግርኛም ሆነ በአሮምኛ፣ በአማርኛም ሆነ በጉራጌኛ፣ እንዲሁም በሌሎች በአገራችን ቋንቋዎች፣ ብዙ እርግማንን የተሸከሙ ሥሞች አሉ። በቆሌና በዛር ስም የሚጠሩ ሞልተዋል። እንዲያውም እንዲያድጉ እየተባለ፣ ለወንዶች የሴት ስም በመስጠት ለሴቶች ደግሞ የወንድ ስም በመስጠት፣ ልጆቻቸውን የሚጠሩ ሞልተዋል። ይህ አይነቱ ድርጊት ለጾታቸው ክብር እንዳይሰጡ ከማድረጉም በላይ፣

የበታችነት ስሜት በማምጣት፤ በእድገታቸው ላይ ችግር ያመጣባቸዋል።

ታዲያ እስኪ አናንተው ፍረዱት፤ እንደዚህ ዓይነት የእርግማን ስም ተሸክሞ፤ ምን ዓይነት ሰው ከምድሪቱ እንዲወጣ ይጠበቃል? ዛሬ ልጆች የሆኑ እኮ ነገ የአገር መሪዎችና ተተኪዎች ናቸው። እኔ እንደማምነው፤ ስምን በመቀየር የአገርን ታሪክና ውድቀት ማስተካከል ይቻላል። እግዚአብሔር ከሁሉም በፊት የሚመለከተው የቤተሰብን ፈውስ ነው። ቤት ሲፈወስ የተባረከ መሪ፤ አገልጋይ፤ ከተፈወሰው ቤተሰብ ብቅ ይላልና ነው። ኢትዮጵያ ፈውሷ የሚመጣላት፤ ቤተሰብ ሲፈወስና ሕዝቡ የእርግማንን አዋጅ፤ በዝላ አካሉ ላይ ማወጃን ሲያቆም ብቻ ነው። ይህን ለማድረግ የእስራኤል አምላክ ይርዳን ። አሜን!

8-3. ዕጃችን ማሳደግ

«ልጅህን በሚሔድበት መንገድ ምራው፤ በሸመገለም ጊዜ ከእርሱ ፈቀቅ አይልም።» ምሳሌ 22:6

«እነሆ እኔና እግዚአብሔር የሰጠኝ ልጆች፤ ለእስራኤል በጽዮን ተራራ ከሚኖረው ከሠራዊት ጌታ ከእግዚአብሔር ዘንድ ምልክትና ተዓምራት ነን።» ኢሳ. 8:18

«ልጆችሽም ሁሉ ከእግዚአብሔር የተማሩ ይሆናሉ፤ የልጆችሽም ሰላም ብዙ ይሆናል።» ኢሳ. 44:13

ጌታ አምላኬ የተለያዩ በሮችን ስለከፈተልኝ፤ ብዙውን ጊዜ በዓለም ዙሪያ በመዘዋወር የተለያዩ አገልግሎቶችን እስጣለሁ። ታዲያ በሔድኩባቸው ቦታዎች ሁሉ፤ የተለያዩ ቤተሰቦችን ለመጎብኘትና የአኗኗር ዘይቤያቸውን በጥቂቱም ቢሆን ለመቅሰም እድል አግኝቻለሁ። በአረብ አገር፤ አውሮፓ፤ በመካከለኛው ምስራቅ፤ በሰሜን እ

ሜሪካና አፍሪካ። በተዘወርኩባቸው ሁሉ፤ የተለያዩ የልጆች አስተዳደር ግና አቀባበል አላቸው።

ከሁሉም የበለጠ፤ በጣም ኋላ ቀርና የማይደገፈው የልጆች አስተዳደር ያለው፤ በአፍሪካ መሆኑ ለሁላችን ግልጽ ነው። የተመሰረተውም በኃይልና በቁጣ፤ በተጽዕኖና በንቀት፤ እንዲሁም በእርግማን ማሳደግ ነው። ይህንንም ሁኔታ እንደ በረከት አድርገን ስለተቀበልነው፤ ከዘር ወደ ዘር እየተላለፈ አሁን ካለንበት ደርሶ እየቀጠለ ነው። የጌታ እጅ መለኮታዊ ኃይሉን ተጠቅሞ በተአምር ይህን መርገም ካልሰበረው በስተቀር ይቀጥላል፤ ይኖራልም። ከሁሉም የሚያስገርመው እስካሁን ድረስ በአብዛኛው ሕብረተሰብ፤ ልጆች የነገ መሪዎች፤ ተተኪዎች፤ አገር ገንቢዎችና ጌታን አገልጋዮች መሆናቸው፤ በፍጹም አለመታወቁ ነው። ከቤት እስከ ትምህርት ቤት፤ ልጆች በምድራችን ተገቢውን ቦታ አላገኙም።

እኛ ትናንት ልጅ እንደነበርን፤ ነገ እነርሱም ትልቅ ሰው እንደሚሆኑና፤ እንደሚለወጡ አልተገነዘብነውም። እንዲያውም የሚገርመው፡- ልጆች ውድ የሆኑ ጠቃሚ ነገሮች እንዲገዛላቸው ከጠየቁን፤ "አርፈህ ቁጭ በል" በማለት እናሳፍራቸዋለን። "እኔ ያደኩት በባዶ እግሬ እየሄድኩ፤ የምበላው አጥቼ እየተራብኩና የተጣጣፈ ሱሪ ለብሼ ነበር። ስለዚህ እንዲህ ዓይነት ነገር ሁለተኛ ብትጠይቅ ወዮልህ!" ብለን አፋቸውን እናዘጋቸዋለን። አሳባቸውን እንኳ የማስጨረስ ትዕግሥት የለንም።

በቁጣና በአመጽ ልባቸውን እንዲሞሉ በማድረግ፤ በምሬት እናሳድጋቸዋለን። የሚገርም ነው። እኔ ድኃ ነበርኩና አንተም በመርገም፤ በድህነትና በችጋር እደግ። ለምን ያልፍልሃል? ዘራችን ለድህነት ነው የተመረጠውና፤ አይለፍልህ ማለታችን እንደሆነ እንዘነጋዋለን። ከቤት እስከ ትምህርት ቤት፤ በየቀኑ በልጆች ላይ የሚደርሰው የእርግማን አይነት ቢጻፍ፤ ወረቀት አይችለውም። እግዚአብ

ሔር በእያንዳንዱ ትውልድ ላይ ያለው የተለየ አላማ፣ በእርግጥን እንዲፈርስ ይደረጋል።

የሙሴ ትውልድ ሌላ ሲሆን፣ የኢያሱ ትውልድ ደግሞ ለ የት ያለ ነበር። የሙሴ ትውልድ ግማሹ በባርነት የኖረ፣ ከፊሉ በ ምድረ በዳ የቀረ ነበር። የኢያሱ ደግሞ የተስፋይቱን ምድር የወረሰ ነበር። የሙሴ ትውልድ መናን አየለቀመ ሲበላ፣ የኢያሱ ትውልድ ግን የተስፋይቱን ምድር ፍሬ የበላ ነበር። ታሪኩ እንዲህ እንደሆነ ነው መጽሐፍ ቅዱስ ቁልጭ አድርጎ የሚያስረዳን። ከአንድ ዘር የወ ጣ የተለያየ ታሪክ ያለው ትውልድ እንደሆነ ነው፤ በስፊው የምን ገነዘበው። እባካችሁ! ልጆቻችን ከእኛ የተሻለ ኑሮና ሕይወት እንዲ ኖሩ እንፍቀድላቸው። መንገድም እንጥረግላቸው።

ምናልባት ሊረዳን ስለሚችል የምዕራቡን አለም የልጆች አስተ ዳደግ፣ በምሳሌነት እንየው። ምዕራባውያን ልጆቻቸውን ማስተማር የሚጀምሩት ከተወለዱበት ቀን ጀምሮ ነው። ማድረግ የሚገባቸውንና የማይገባቸውን፣ በመጫወቻ መልክ በማቅረብ፣ እያጫወቱ በአእምሯቸው እንዲቀረጽ ያደርጉታል። ለሚጠይቁትም ጥያቄ ሁሉ አዳምጠው፣ ተገቢውን መልስ ይሰጧቸዋል።

እንደ እገራችን ልምድ ልጅ ነህና አርፈህ ቁጭ በል፣ ባለጌ በ ማለት፣ አያሳፍሯቸውም። ሁልጊዜ የልባቸውን አውጥተው እንዲነግ ሯቸው፣ የሚገፋፋ ማበረታቻና ድጋፍ ያሳዩአቸዋል። ምናልባት እ ዚህ ላይ አንድ ጥያቄ ልትጠይቁ ትችላላችሁ። ይህን የሚያደርጉት ሁሉ ስላላቸውና፣ ስለተመቻቸው ነው ትሉ ይሆናል። አይደለም። ብዙ ችግር ያለባቸው ወላጆች በምዕራቡም አለም ሞልተዋል። ነገር ግን ለልጆቻቸው የተሰጡ በመሆናቸው፣ ባላቸው ሁሉ ለልጆቻቸው ቅድሚያ ይሰጣሉ።

እስኪ እናንተው ፍረዱ፣ ምን ያህሉ የኢትዮጵያ ሕዝብ ነው ልጆቹን ባርኮ፣ በደስታ ምግብ የሚሰጥና ወደ ትምህርት ቤት የ

ሚሸኝ? ሌላው ቀርቶ ከትምህርት ቤት ተመልሰው ምግብ ሲጠይቁ፤ ስንቱ ወላጅ ነው ደስ ብሎት ሳይቆጣና ሳይራገም ምግብ የሚያቀርብ? እናት እንኳ ሳትቀር "እማዬ እንጀራ" ሲል "አፈር ብላ ይኸውልህ፤ ባጭር ያስቀርህ" ተብሎ አይደለም አንዴ የሚሰጠው። አልጠገብኩም ካለ ደግሞ፤ "የለኝም እኔን ልትበላኝ ነው ይድፋህ" ይባላል። ግማሽ ሰዓት ባልሞላ ጊዜ ውስጥ መቶ ዓይነት እርግማን ይቀበላል። ያውም ከወላጆቹ። የጎረቤቱን ተውት።

በትምህርት ቤት አስተማሪዎች፤ "ደደብ" እያሉ ሞራሉን እየነኩና እየገረፉ፤ በጓደኞቹ ፊት እያዋረዱ፤ የሚሳደቡትን የአስተማሪዎች ቁጥር እንተወው። እርሱ ተነግሮም አያልቅ። አንዲያውም የሚመስለው፤ ልጆችን ማዋረድና ማንቋሸሽ፤ ከስርዓተ ትምህርቱ ጋር አብረው የተሰጣቸው ይመስላሉ። የአንዱ የትምህርት ዓይነት አስተማሪ ለአርባ አምስት ደቂቃ ረግሞ ሲወጣ፤ ሌላው ይተካና ያንኑ እርግማን ያስተላልፋል። እንግዲህ በእንዲህ ዓይነት እርግማን የተወለዱና ያደጉ ልጆች፤ ነገ የአገር መሪ ሲሆኑ፤ ቢያበላሹና ቢያጠፉ ምን ያስደንቃል?

ምናልባት ድኃ ስለሆንን ነው ትሉኝ ይሆናል? አውቃለሁ ድህነት አለ። ይሁንና ያለንን ጥቂትም ነገር እንኳ በደስታና በፍቅር ብንሰጣቸው ትልቅ ጸጋ ነው። እንዲያውም እውነቱን ስንነጋገር ኢትዮጵያ ድኃ አይደለችም። በብዙ ነገር ጌታ ባርኪታል። ከምድሪቱ ችግር የለም። ችግሩ ከሰው ነው። በእርግጥ የሰው ድኃ ናት። ዛሬ በዓለም ዙሪያ ተበትኖ፤ ለሌላው አገር ጥቅም ጉልበቱንና እውቀቱን የሚበዘበዘው፤ ለአገሩ ቢሰራ ምድሪቱ የትና የት በደረሰች ነበር። ይህም ሌላው እርግማን ነው።

ጌታ ግን፤ አዲስ ትውልድ የሚያስነሳበት ዘመን እየደረሰ ነው። እንግዲህ ይህን ችግር ስገልጽ ከስልሳ ሚሊዮን በላይ የሚሆነውን ኢትዮጵያዊ ሁሉ ለመኮነን አይደለም። እኔ ባደኩበት አካባቢ ይህ የተለመደ ስለሆነ፤ ያንኑ ለማንጸባረቅ ያህል ነው እንጂ። በመልካም

ስነ ምግባር ልጆቻቸውን የሚያሳድጉ፣ የተባረኩ እትዮጵያዊ ወላጆችም ሞልተዋል። ስለ እነርሱ ጌታ የተመሰገነ ይሁን።

ሌላው ችግር ደግሞ፡- በእንዳንድ ቤተሰቦች ዘንድ ልጆች ጣኦቶች ናቸው። ልጆች ያሉት ሁሉ ቅዱስ ነው። የግድ መደረግ አለበት፣ ብቻ አይክፋቸው ይባላል። ዕቃ ይስበሩ፤ "ግዴለም ይስበር።" ይረብሹ፣ ይሳደቡ፣ ሰው ያዋርዱ "ምንም አይደል።" "እንደ ፈለጉ ይሁኑ" ይባላሉ። እንዳይነኩ «የሹም ዶሮ ናቸው»፤ ከነኳቸው ደግሞ፣ እንደ እንቁላል ስለሚሰበሩ፣ "እንዳሻቸው ብቻ ይደጉልን" የሚሉ ብዙ ወላጆች አሉ። ልጆቻቸውን የወደዷቸው እየመሰሉ፣ የሚገድሏቸው እሳዳጊዎች ጥቂቶች አይደሉም። በምሳ 13:24

«በበትር ከመምታት የሚራራ ሰው ልጁን ይወላል፤ ልጁን የሚወድ ግን ተግቶ ይገስጸዋል።» ይላል።

ልጅ ይቀጣ ሲባል፣ አለንጋ ቆርጦ ሰውነቱ እስኪደማና ሰንበር እስኪያወጣ ይገረፍ ማለት አይደለም። እኛ ያደግነው በዚያ ዓይነት ስለሆነ በበርበሬ እየታጠነ ታስሮ፣ በቀበቶና በአለንጋ፣ በሳማ እየተገረፈ ይደግ ማለቱ አይደለም። ይህ ግርፊያ ሳይሆን ወንጀል ነው። ማስተዋልና ርህራሄ የጉደለው የጨካኝ ሥራ ነው። የፍቅር ሳይሆን የጥላቻና የንቀት ነው።

ምዕራባውያንን ስናስብ ብዙ ጊዜ የሚመስለን፤ ልጆቻቸውን የማይገርፉና ልቅ አድርገው የሚያሳድጉ ይመስለናል። አይደለም፤ ምዕራባውያንም ልጆቻቸውን ይገርፋሉ። ግን በአለንጋና በእርጩሜ አይደለም። ይመክሯቸዋል፣ ይቆነጥሟቸዋል። በእስፖርት ይቀጥቸዋል። የሚፈልጉትን ነገር ይከለክሏቸዋል። የተወሰነ ደቂቃ እንደ ዕድሜያቸው፣ ብቻቸውን ያስቀምጧቸዋል። በመጨረሻም ለምን እንደ ተቀጡም ያስረዷቸዋል።

ብዙውን ጊዜ የእኛ ችግር ለልጆቻችን ቦታ አንሰጣቸውም። የነርሱንም አሳብ አንጠይቅም። ለመስማትና ለመቀበል፣ ለማስተናገድም ጆሮአችን፣ ጊዜና ቦታም የለውም። ብቻ ከተናደድን እጃችን እንዳመጣ "በለው" እንለዋለን። እንዲያውም በሌላው ከተናደድን፣ ቁጭታችንን በእነርሱው ላይ እንወጣለን። በንዴትና ስሜትን ባለመቆጣጠር ስለምናደርገው፣ አልፎ አልፎ በሰውነታቸው ላይ ከፍተኛ ጉዳት በማድረስ፣ አካለ ጉዳሉም ልናደርጋቸው እንችላለን። በስለጠነው ዓለም፣ በዚህ ዓይነት አቀጣጥ እቀጣለሁ ቢል፣ ወዲያውኑ እስር ቤት ይገባል። ሕጉ እንዲህ አይነት ጭካኔ አይፈቀድምና።

ልጆች ሰዎች ናቸው። ይሰማሉ፣ ያዳምጣሉ፣ ካዳመጧቸው ቁም ነገርም አላቸው። ኢሳይያስ እንዳለው፣ ለእገር ምልክት ድንቅና ተዓምር ይሆናሉ። በብዙ ተጽዕኖና ቀንበር ስላደግን፣ እንደዚህ ዓይነቱ ምክር ምናልባት ወዲያውኑ ከደማችን ጋር ላይዋህድልን ይ ችላል። ይሁንና ሰው ማለት የሚቀየር፣ የሚያድግ፣ የሚሻሻል፣ ክፉ ውን ከደጉ የሚለይ፣ ማለት እንጂ፣ እንደ ጋሪ በእንድ አቅጣጫ ዝም ብሎ የሚሄድ ስላልሆነ፣ ቀስ እያለ ይረዳናል።

ደግሞም ልባችንን ካዘጋጀንና ለመማር ራሳችንን ዝቅ ካደረግን፣ ጌታ መንፈስ ቅዱስ ስራው ማስተካከልና መጥረብ ስለሆነ፣ ያበጀናል። ያስተካክለናል። እኔን መንፈስ ቅዱስ ብዙ አስተካክሎ ሎኛል። የማይጠቅመውን ባህሪዬን ሁሉ እየቀረፈ አስወግዶልኛል። አሁንም እየሰራኝና እያበጀኝ ነው፣ ስሙ ይክበር።

ያም ሆነ ይህ፣ ልጆች ተግላጽና ምክር ቁንጥጫ ያስፈልጋቸዋል። ልጆች "ልቅ ይሁኑ" ማለት፣ ሞኝነትና ኃላፊነትን አለመወጣት ነው። እግዚአብሔር በሞግዚትነት ልጆችን ሲሰጠን፣ በመልካም ስነ ምግባር ቀርጸንና አስተካክለን እንድናሳድጋቸው ነው። ልጆች እንደ ጓሮ ቡቃያዎች ናቸው። በጧትም በማታም መጉብኘት ያስፈልጋቸዋል። አንድ አትክልት እንዲያድግና መልካም ፍሬ እን

ዲሰጥ፤ ውኃ እያጠጣን እየኮተኮትን እንከባከበዋለን እንጅ፤ በየቀኑ ተነስተን ከአፈር ውስጥ ወደ ላይ እንጎትተውም። እንደዚያ ካደረግን፤ ሥሩን በጣጥሰን ከአፈሩ ጋር ስለምናለያዬው ይደርቃል።

ማረም፤ ማስተካከል፤ ማጠጣት፤ የማያስፈልጋቸውን አረሙንም፤ ሳያድግ ወዲያውኑ ከሕይወታቸው መንቀል፤ የወላጅ ትልቁ ኃላፊነት ነው። ካልሆነ ግን አረሙ በሕይወታቸው ይበዛና፤ በሚያድጉበት ጊዜ፤ ሌቦች፤ ቁማርተኞች፤ ሰከራሞችና ነፍስ ገዳዮች ይሆናሉ። ጌታ ከዚህ ክፉ እርግጥን ልጆቻችንን ነጻ ያውጣ።

አልፎ አልፎ፤ በእማኞችና በአገልጋዮች ቤተሰብ ዘንድ፤ በወላጆች ላይ የግድየለሽነትና የስንፍናን ባህሪ እያለሁ። ይህ መወገድ አለበት። የእማኞች ልጆች በሁሉም አቅጣጫ ምሳሌና አርእያ መሆን ይገባቸዋል። ልጆች ለበረከትና ለድል ነው የተወለዱት። «ራስ እንጂ ጅራት እንዳይሆኑ» እግዚአብሔር ፈጠራቸው። ታዲያ ከዓለም ጋር ተዳብለውና ተደባልቀው እንዳያድጉ፤ መጠንቀቅ የእኛ ፈንታ ነው። የሚመለከቷቸውን የፊልም ዓይነቶችና የሚውሉባቸውን ንደኞቻቸውን መመርመር ይጠቅማል እንጂ አይጉዳም።

«እነርሱ ከነልጆቻቸው የእግዚአብሔር ብሩካን ዘር ናቸውና በከንቱ አይደክሙም ለጥፋትም አይወለዱም።» ኢሳ. 65:23

መጽሐፍ ቅዱስ የሚያስተምረን ይህን ነው። ልጆች ለከንቱ ያልመጡ፤ ታላቅ የሆነ የጌታ ክንድ የሚገለጽባቸው ናቸው። ዓለምን በቅባታቸው፤ በሥራቸውና በእውቀታቸው ሊቀይሩ የተመረጡ ናቸው። ለዚህ ነው በየቀኑና በየሰዓቱ፤ በልጆቻችን ላይ በረከትንና ድልን፤ ፀጋንና ብልጽግናን፤ ማወጅ የሚገባን። እኔና ባለቤቴ በየቀኑ፤ ጧትና ማታ በልጆቻችን ላይ፤ በረከትን፤ ድልንና ጤንትን እናውጃለን። ጌታ ይባረክ። እስካሁን በሄዱበት ሁሉ የተወደዱና የተመሰገኑ፤ በትምህርታቸው እመርቂ ውጤት ያላቸው ናቸው። በዚህ መ

ንገድ ይቀጥላሉ። እግዚአብሔርም በአነርሱ ላይ ታላቅ መድኃኒትን ያደርጋል። እነርሱም እርሱን ያገለግላሉ። አሜን!

ምናልባት በዚህ አጋጣሚ፤ የአይሁዳውያንን መጽሐፍ ቅዱሳዊ ታሪክ ብጠቅስ መልካም ነው። ዛሬ በዘመናችን የአይሁድ መባረክ ብዙዎችን ሲያስደነግጥና ብሎም አንዳንዶችን በቅናት ሲሞላቸው ይታያል። ለመሆኑ ለዚህ ሁሉ መበረካቸው ምንጩ ምንድነው? ብለን ብንጠይቅ መጽሐፍ ቅዱስ መልሱን ይስጠናል።

ብዙዎቻችን እንደምናውቀው የአይሁድ ታሪክ የሚጀምረው፤ ከአዳም ሳይሆን ከአብርሃም ነው። ዘፍጥረት አስራ ሁለት ላይ ማለት ነው። ያህዌ አብርሃምን ለመጀመሪያ ጊዜ ሲጠራው፤ ለበረከት ነው። እንዲያውም የሚባርኩትን ሁሉ ዘር ዘራቸውን ሳይቀር እንደሚባርክለት፤ የሚረገጡትን ሁሉ ደግሞ፤ እርሱም እንደሚረገግባቸው ቃል ገባለት። ከዚያን ቀን ነው የእስራኤል በረከት የጀመረው። ዛሬ በየቦታው የገባቸውም ይሁኑ ያልገባቸው፤ አምላክ እስራኤልን በመጥራት፤ የአብርሃም የይስሐቅና የያዕቆብ አምላክ እያሉ ጸሎታቸውን የሚጀምሩት፤ በዚህ ምክንያት ነው።

ያም ሆነ ይህ፤ ባሁኑ ስዓት የዓለምን ኢኮኖሚ የሚያንቀሳቅሱትና የሚቆጣጠሩት አይሁዶች ናቸው። ታላላቅ ፈላስፎች፤ ሳይንቲስቶች፤ አገር መሪዎች ሳይቀሩ፤ በዓለም ዙሪያ ያሉት፤ አብ ዛኞቻቸው የአይሁድ ዝርያ ያላቸው ናቸው። ከሁለት ሺህ ዓመት በላይ የተስደዱ፤ የተንገላቱ፤ የተጨፈጨፉ ናቸው። ይሁን እንጂ በሄዱበት ቦታ ሁሉ፤ እያደጉና እየበዙ እየበለጸጉና፤ እየሰፉ ይሄዳሉ። የአይሁድ ድኃ ይገኛል ቢባል ከመቶ አንድ ነው። ያም ጤነኛ ካልሆነ እንጂ ድኅነትን አያውቁም ብል ብዙ አልተላሳትኩም።

እንግዲህ ይህ ሁሉ የሆነው ለምንድነው? የተለዩ ሕዝቦች ስለሆኑ ነውን? ወይስ ጌታ ያደላልን? እይመስለኝም። በእርግጥ የተመረጡ ሕዝቦች ናቸው። ነቢያትም ሐዋርያትም መሲሁም፤ ከእነርሱ

ነው የመጡት። ይህን እውነት ማንም አይፍቀውም። ግን እስራኤላውያን እንደዚህ ሊሆኑ የቻሉበት ዋናው ምክንያት፤ የመባረክን ምስጢር ያወቁና እንደ መጽሐፍ ቅዱስ ባህል ስለሚኖሩ ነው። አይሁዳውያን የአባቶቻቸውን ታሪክ አይረሱም። በጥንቃቄ ፈለጋቸውን ይከተላሉ። ለምሳሌ ከአምስት ዓመት ጀምሮ ልጆቻቸውን ምን መሆን እንደሚፈልጉ ይጠይቋቸዋል። አንዳንዶች ዶ/ር፣ ኢንጅነር፣ ንግረኛ፣ ጠበቃ፣ መምህር፣ ዳኛ ወዘተ መሆን እንፈልጋለን ይሏቸዋል።

ታዲያ ወላጆች የልጆቻቸውን ዝንባሌ ካወቁ በኋላ፤ ሲጠሯቸው ዶ/ር ዮሴፍ፣ ኢንጅነር ብንያሚን፣ ንግረኛ አሼር፣ ጠበቃውን ዳቢድ፣ መምህርት ዲና ወዘተ በማለት ነው እንጂ፤ በሰማቸው ብቻ አይጠሯቸውም። እንግዲህ ከህጻንነታቸው ጀምሮ በዚህ ዓይነት አጠራር እየጠሩና እየባረኩ መንፈሳቸውን፣ ነፍሳቸውንና ስጋቸውን እያዘጋጁ ያሳድጓቸዋል። ልጆችም ሁልጊዜ የሚሰሙትን ድምጽ እያስተናገዱ ያድጉና፤ መሻታቸውና ፍላጌታቸው ከፍ እያለሄዱ፤ በህጻንነታቸው የተጠሩበት ስም እንዲቀጥል ይጥራሉ። ይሳካላቸውማል።

እኛ የአምስት አመት ሕጻን ቀርቶ፤ ሰባት ዓመት ለፍቶ የተማረን ዶክተር እንኳ፤ በማዕረግ ስሙ ለመጥራት ይከብደናል። እንዲያውም ሞራሉን ለመንካት፤ "የእርሱ ዶክተርና ይቅርብኝ፤ ምን ያውቃልና" በማለት፤ የቅናትና የንቀት መርገማችንን እናስተላልፋለን። ጌታ መቼም ከብዙ ነገር ይፈውሰን። «ልቤ መልካም ነገርን አፈለቀ» ይላል ዳዊት በመዝ. 45:1 ላይ። ሕይወትም ሞትም የሚሆነው ከልብ የሚወጣው ነው።

እግዚአብሔር እንደ እስራኤላውያን፤ ለቤተ ሰባቶችንና ለልጆቻችን፤ ልባችን መልካም ነገርን እንዲያፈልቅ ይርዳን። እንግዲህ ከዚህም ከዚያም ያሉትን ታሪኮች ለማቀናጀት የሞከርኩት፤ የልጆች አስተዳደግ በሕብረተሰባችን ዘንድ ቦታ ይሰጠው፤ ለማለት ነው።

ምንም እንኳ ሳለፈ ክረምት ቤት ባይሰራም፤ ከአሁኑ ብንጀምር ንጹሕ ዜጋና ትወልድ ለምድራችን ማፍራት እንችላለን።

8-4. ሷጃች በቤተሰብ ውስጥ ያላቸው ድርሻ!

«ብላቴናውም በካህኑ በዔሊ ፊት እግዚአብሔርን ያገለግል ነበር።» 1ኛሳሙ. 2:11

«ሳሙኤል ግን ገና ብላቴና ሳለ፤ የበፍታ ኤፋድ ለብሶ በእግዚአብሔር ፊት ያገለግል ነበር።» 1ኛሳሙ. 2:18

«ብላቴናውም ሳሙኤል እያደገ ሂደ፤ በእግዚአብሔርም በሰውም ፊት፤ ሞገስ እያገኘ ሂደ።» 1ኛሳሙ. 2:26

ልጅ ባለመውለዱ፤ በሰውና በካህናት ዘንድ እንደ እርኩስ የተቆጠረችው፤ በጣውንቷ በፍናና ስድብንና ንቀትን የጠገበችው ሃና፤ አንድ ቀን በአስራኤል ቅዱስ ተጎበኘች። ማሕጸኗ ዘር መሸከም ችሎ ሳሙኤል የሚባልን ህጻን ከያሕዌ ተቀበለች። ይህ ህጻን የተአምርና የድል ልጅ ስለሆነ፤ ተራ ልጅ አልነበረም። በቀላሉ የሚተውና እንደፈለገ ሆኖ ይደግ የሚባልም አይደለም። ደግሞም ንብረትነቱ የያህዌ ስለሆነ፤ አዛዢና መመሪያ ሰጪው ራሱ እግዚአብሔር ነበር።

ስለዚህ በማስተዋልና በጥንቃቄ ማደግ ይገባዋል። ሳሙኤል ነፍስ ማወቅ ከጀመረበት ጊዜ ጀምሮ፤ በፈሪሃ እግዚአብሔር በመኮትኮት አንዲያድግ፤ እናቱ ማንኛውንም ጥረት አደረገች። ሳሙኤል በሃና ቤት ውስጥ ትልቅ ቦታ ነበረው። በኋላም ወደ ቤተ መቅደስ ስትወስደው፤ ለተለየ ሥራና ዕቅድ ነበር። ሳሙኤል በያህዌ ቤት በታማኝነትና በመታዘዝ፤ ዕለት በዕለት ይጓዝ ነበር። ምንም እንኳ ሳሙኤል ያደገው፤ ካልተገሩና በምግባሩ ብልሽነት ከታወቀት

ከዲሊ ልጆች ጋር ቢሆንም፤ ሳሙኤል በቅን መንገድ በመሄድ በእግ ዚአብሔር ፊት ማደጉን ቀጠለ።

ሳሙኤል ዲሊን በመታዘዝ፤ ደከመኝ ሰለቸኝ ሳይል ሌት ከቀ ን ያገለግለው ነበር። አስፈላጊውን ዝግጅት ሁሉ በማድረግ የዲሊን ልብ ያሳርፍ ነበር። መጽሐፍ ቅዱስ እንደሚያስረዳን ሳሙኤል በሞ ገስ አያደገ የሄደው በአንድ አቅጣጫ ብቻ አልነበረም። በሁሉም አቅጣጫ በእግዚአብሔርና በሰው ዘንድ ነበር እንጅ። ሳሙኤል ባደ ገበት ጊዜ ሁሉ፤ ታማኝና ትሁት ስለነበረ፤ እግዚአብሔር አድሜ ውን ሁሉ ባረከለት። ካህን፤ ነቢይና ፈራጅ በመሆን፤ እስራኤልን ለረጅም ዘመን መራ። ሁለት ነገሥታትንም በመቀባት ኃላፊነቱ ን ተወጣ። ሳሙኤል እዚህ ደረጃ የደረሰው፤ እናቱ ሃና በሚገባ ኃላ ፈነቷን ስለተወጣች ነበር።

የሳሙኤል አስተዳደግ እንዲህ ከሆነ፤ ዛሬስ ልጆች እንዴት ይደጉ? ይህንን መልስ ለመመለስ እንድንችል፤ የሚከተሉትን ነጥቦች ከዚህ በታች እዘረዝራለሁ።

ሀ. መታዘዝ

ወላጆች ሀብታም ይሁኑ ድኃ፤ ልጆቻቸው መታዘዝን እንዲያውቁ፤ ማስተማርና ተግባራዊ እንዲያደርጉ መገፋፋትና መቆጣጠር ያስፈልጋል። በተለይም በቀላሉ የቤት ሰራተኛ መቅጠር የሚችሉ ትልቅ ጥንቃቄና ትኩረት ይጠበቅባቸዋል። ምክንያቱም፡- ልጆች ከመታዘዝና ከመሥራት ይልቅ፤ ያለ ጊዜያቸው አዛዦችና መመሪያ ሰጭዎች ይሆናሉና ነው። ይህ አይነት ድርጊታቸው ደግሞ፤ ገና በሀጻንነታቸው ትዕቢተኞችና ሰው ናቂዎች እንዲሆኑ መንገድ ይጠርግላቸዋል። የበለበትን ሳህን አንኳ አያነሱም ወይም አያጥቡም። አልጋቸውንም ማንጠፍና ክፍላቸውን ማጽዳት ጭራሽ አይታሰብም።

የራስን ልብስ መከወን፣ ታላቅን ማክበር፣ ቤትን ማዘጋጀት የመሳሰሉት፤ ቀላልና ቁም ነገር ያላቸው የሕይወት መመሪያዎች ናቸው። እነዚህ የስነ ምግባር መመሪያዎች፤ በልጆች እእምሮ ካልተቀረጹ፤ እርምጃቸውን ከፍተኛ እደጋ ላይ ይጥሉታል። ልጆቹን ሞራል ቢስና ዓላማ የለሽ ያደርጓቸዋል። ስለዚህ ልጆች በረከትን ይዘው በማደግና፣ ለቁም ነገር በመብቃት ፈንታ፣ የተረገሙና የመንገድ ዳር አዳሪዎች፤ እንዲሁም ዱሪዬዎችና ቀማኞች ይሆናሉ። ጥቂቶቹ ተምረው በተለያዩ መሥሪያ ቤቶች ቢቀጠሩም እንኳ፤ ለድጋ የማያዝኑ ጨካኞች ይሆናሉ።

ለምድራቱ በረከትና ፈውስ መሆን ሲገባቸው፤ በተቃራኒው ጉጂዎች፣ የሕዝብ ጠር ይሆናሉ። ሳሙኤል ዔሊን በማገልገልና በመታዘዝ ስላደገ፤ ለእስራኤል ምድር ትልቅ በረከት ሆነ። የሚናገረው ም ቃል ወደ መሬት የማይወድቅ፤ ታላቅ ነቢይና ካህን ሆነ። «የሚወጣ ጥጃ ከገመዱ ያስታውቃል።» እንዲሉ፤ የሰው የወደፊት እርምጃው የሚወሰነውና የሚለካው በህጻንነቱ ነው።

ካቶሊኮች እንደ የሚናገሩት ዘይቤና መመሪያ አላቸው። እርሱም «ልጅህን ከዜሮ እስከ ስድስት ዓመት ስጠኝ፤ እድሜውን ሙሉ ካቶሊክ አደርገዋለሁ።» ይላል። ብዙውን ጊዜ የልጆች የወደፊት ግብ የሚወሰነው፤ በዚሁ የዕድሜ ክልላቸው ስለሆነ ነው። ብዙዎቻችን ይህን አናውቅም። የልጆችን ሕይወት ከሞት ለመታደግ፤ የወላጆች እስተዋጽኦ ከሁሉም በላይ ነው። ስለዚህ ከህጻንነታቸው ጀምረን ትልቅ ጥንቃቄ እናድርግላቸው።

ለ. ከወላጆቻቸው ጋር አብረው መመገብ

«ልጆችህ በማዕድህ ዙሪያ እንደ ወይራ ቡቃያ ናቸው።»

መዝ. 128:3

ኢትዮጵያ ብዙ የሚያስገርሙ ታሪኮች ቢኖሯትም፤ አንዳንዶች ግን ተቀባይነት የሌላቸውና፤ ከመጽሐፍ ቅዱስ ጋር የሚጻረሩ ናቸው። አንዱ ለምሳሌ ክልጆች ጋር አብሮ ማዕድ አለመቁረስ ነው። እንዲያውም ልጆች የሚጣፍጥ ምግብ የሚገባቸው አይመስለንም። ሲሰራ እያዩ፤ ሽታው እያወዳቸው፤ ሆዳቸው እያማረው፤ እየራባቸው፤ ትላልቆች በልተው እስኪጨርሱ ጠብቁ ወይም ተጫወቱ ይባላሉ። በገጠር ደግሞ መብራት ያዙ ይባላሉ። ይህ ደግሞ ልጆችን ስስታሞች ሆነው እንዲያድጉ፤ መንገድ ከመክፈቱም በላይ፤ ለወላጆቻቸው ያላቸውን ፍቅርና አክብሮት ይቀንሰባቸዋል። ወይም ያሳጣቸዋል።

ልጆች ሙሉ ሰዎች ናቸው። የሚገባቸውን ሁሉ ሊደረግላቸው ይገባል። ከላይ እንደጠቀስኩት ልጆች ከተወለዱበት እስከ ስድስት አመት ያለው እድሜያቸው፤ የሕይወት ዘመን መቅረጫቸው ወቅት ነው። ይሁንና በዚህ ዘመን ነው ልጆችም በኢትዮጵያ ውስጥ የሚናቁትና የሚተውት። ዛሬ በጣም ሊስተዋል የሚገባው ትልቁ ቁም ነገር ይህ መሆን ይገባዋል። ስለዚህ ወላጆች የሆናችሁ ሁሉ፤ እባካ ችሁ ልጆቻችሁን አብራችሁ ማብላትና ማጠጣት አስጀምሯቸው። ቦታ ሰጥታችሁ የሚሉትን በማዳመጥ፤ ለጥያቄያቸው ተገቢውን ምላሽ ሰጧቸው። "ልጆች በማዕድህ ዙሪያ——" የሚለውን ቃል የሚገልጸው ይህንን ምስጢር ነው።

ምናልባት ልጅን አብሮ ማስለመድ፤ ማባለግ ነው ብላችሁ የምታስቡ ከሆነ፤ ትክክለኛ አስተሳሰብና አባባል ስላልሆነ ብታርሙት መልካም ነው። ሌሎች ብዙ መንገዶች አሉ ልጆችን በአክብሮትና በትህትና እንዲያድጉ የሚያደርጉ። ለምሳሌ መጽሐፈ ምሳ ሌን በየቀኑ አንድ አንድ ምዕራፍ እንዲያነቡ ማድረግና ማስተማር፤ ከጠማማ ሕይወት ተጠብቀው እንዲያድጉ ያደርጋቸዋል። የልጆች አብሮ መብላት ሌላው ጥቅም ደግሞ በቤተሰቡ መካከል ፍቅር እያደገ እንዲሄድ ያደርጋል። በልጆችም አእምሮ ድርጊቱ ተቀርጾ ስለሚያድግ፤ ቤተሰባቸውን ለማስታወስ ያግዛቸዋል።

ሐ. በእግዚአብሔር ፊት ታማኞች ሆነው ማደግ

«ከሕጻናትና ከሚጠቡ ልጆች አፍ ምስጋናን አዘጋጀህ።» መዝ. 8:2

ሦስተኛው የልጆች ድርሻ፣ ለአምላካቸው ታማኝ በመሆን፤ በምድር ላይ ማደግ ነው። ሳሙኤል ገና ህጻን ሳለ፣ የበፍታ ኤፋድ ለብሶ/የካህናትን ልብስ/ ያህዌን ያገለግል ነበር። መንፈሳዊነት የሚጀምረው በህጻንነት ነው። ጌታ በወጣቶች በዘመናት መካከል ተጠቅሟል። እየተጠቀመም ነው። የዮሴፍን ሕይወት ብንመለከት፤ ጻዊትንም ብንጨምረው እንደዚያ ሊሆኑ የቻሉት፤ መሠረታቸው በእግዚአብሔር ፀጋና ፍቅር ስለተመሠረተ ነው። ከሁሉም በላይ ጌታ እየሱስን ብንመለከት፤ የመቤዠት ስራውን የጀመረው ገና ህጻን ሳለ ነበር። በሉቃስ 2:40 አንዲህ በማለት ስለ እየሱስ ይናገራል።

«ህጻኑም ኦደገ ጥበብም ሞልቶበት በመንፈስ ጠነከረ፤ የእግዚአብሔርም ፀጋ በእርሱ ላይ ነበር።»

ዕድገቱ በጥበብና በፀጋ ስለነበር፤ መንፈስ ቅዱስ/ሩዋህ ኃኮደሽ/ አጠነከረው። በሰይጣንም ላይ አበረታው። ጠላቱን እንዲያሸንፍ ጉልበት ሆነው። የልጆች አእምሮ እንደነጭ ወረቀት ነው። በህጻንነታቸው የተቀረፀውን እስኪሞቱ ድረስ በመጠበቅ፤ እንዲያድጉበት ጥርጊያ መንገድን ይከፍትላቸዋል። «ሞኝና ወረቀት የያዙትን አይለቁም» የሚባለው ተረት ብቻ ሳይሆን እውነት ነው። ልጆችን በቤት ውስጥ ሆነ በጉባኤ፤ ከወላጆቻቸውና ከመስሎቻቸው ጋር መጽሐፍ ቅዱስን እንዲያነቡ ማድረግ ተገቢ ነው። ይህ አይነቱ ተግባር፤ የልጆች ሕይወት ከጉድጓድ ውስጥ እንዳይገባ ያግዛል።

ልጆችን ማጸለይ፤ የተማሩትን እንዲያካፍሉ ማደፋፈር አስፈላጊ ነው። በተወሰነ ጊዜም፤ ለወላጆቻቸው ጌታ ያስተማራቸውን እንዲናገሩ መፍቀድና ማድነቅ፤ ሌላው ጥበብ ነው። ለጌታ ሕይወታቸውንና ገንዘባቸውን ወይም መባን እንዲሰጡ ማድረግ፤ የለጋስነ

ትን ባሕርይ ያስለምዳቸዋል። በሕዝብ ፊት ለፊት ቆመው እንዲናገሩ ማድረግ፤ በሰይጣንና በፍርዖት ላይ ድልን እንዲጮናጹ ያደርጋቸዋል።

ቀደም ሲል በነበረው ዘመን፤ በአፍሪካም ሆነ በምዕራባውያን ትምህርት ቤቶች፤ የግብረ ገብ ትምህርት እየተባለ የሚሰጥ የመጽሐፍ ቅዱስ ትምህርት ነበር። ያ የግብረገብ ትምህርት ሙሉ በሙሉ ልጆች ከክፉ ነገር ተጠብቀው፤ በፈሪሃ አምላክ እንዲያድጉ ከማድረጉም ባሻገር፤ ወጣቶች እንዳይባልጉ፤ ክፉ ቃል ከአንደበታቸው እንዳይወጣ፤ ትልልቆችን እንዲያከብሩና እንዳይዘሙቱ ያደርጋቸው ነበር።

ለትምህርትም ከፍተኛውን ቦታ እንዲሰጡ በማድረግ፤ ቀጥ ብለው ሳይጣመሙና ሳይወላገዱ ወደ ላይ እንዲወጡ ይረዳቸው ነበር። ይሁንና በዘመናችን እንዲህ ዓይነቱ ጤናማ ትምህርት፤ ሙሉ በሙሉ ከስርዓተ ትምህርቱ እንዲወጣ በመደረጉ፤ ትውልዱ ጠቅላላ የተበከለና በክፉ ነገር የተመረዘ እንዲሆን አድርጎታል። የዓለም የሰልጣኔ ቁንጮ ተብላ የምትጠራው አሜሪካ እንኳ ላትቀር፤ የመጽሐፍ ቅዱስን መመሪያ ከሕጓና ከስርዓተ ትምህርቷ እንዲወገድ ካደረገች፤ ውላ አደረች። በዚህም ምክንያት ወጣቶቿ በታላቅ የሕይወት ቀውስ ውስጥ ይገኛሉ።

ከሁለት ሺህ ዓመት በፊት፤ ጌታ እየሱስ በምድር ላይ በተመላለሰበት ወቅት፤ ሐዋርያት በእንድ ወቅት ህጻናት ከሩቁ ወደ እየሱስ ሲመጡ አይተው፤ እንዳይቀርቡና እንዳይጠጉት፤ እንዲሁም በረከቱንም እንዳያገኙ በመከላከል አሳፈሯቸው። እሩህሩህና የዋህ የሆነው አባታቸው እየሱስ ግን፤ "ተውለቸው አትከልክሏቸው የእግዚአብሔር መንግሥት እንደ እነርሱ ላሉት ናትና።" በማለት የፍቅር እጆቹን ዘርግቶ ተቀበላቸው። ህጻናቶችን አቀፋቸው፤ ሳማቸው፤ ባረካቸው። ሐዋርያት ከዚህ ትዕይንት ምን ተምረው ይሆን?

ማር. 10:13-15 እኛስ?

መ. በመንፈሳዊና በሰጋዊ ዕውቀት ማደግ

«ጥበብ በጉዳና ትጮሃለች፤ በአደባባይ ድምጿን ከፍ ታደርጋለች። በአደባባይ ትጠራለች፤ በከተማይቱ መግቢያ በር ቃልን ትናገራለች።» ምሳ. 1:20-21

«ልጄ ሆይ ወደ ጥበቤ እድምጥ፤ ጆሮህን ወደ ትምህርቱ መልስ።» ምሳ.5:1

ልጆች በሙሉ ኃይላቸው፤ ወደ ትምህርት እንዲያዘነብሉ ማበ ረታታትና እስፈላጊውን የትምህርት መሣሪያ በመግዛት፤ ማስተማር ትልቁ የወላጆች ድርሻ ነው። ደጋግሜ ከላይ እንደ ገለጽኩት፤ የልጆች የወደፊት ሕይወት የሚወስነው፤ ከህጻንነታቸው ጀምሮ በሚያደርጉት ትንንሽና ትላልቅ ክንውኖች ነው። በመጽሐፍ ቅዱስ ትልልቅ ቦታ የተሰጣቸውና ታሪክ ስርተው ያለፉት ቅዱሳን፤ መዘክራቸው የጀመረው ከህጻንነታቸው ነው።

ለምሳሌ፤ ሙሴ የግብጽን ጥበብ በማወቅ አደገ። ዳንኤል የባቢሎንን ጥበብ በመቅሰም ጉለመሰ። እነ ኤርምያስ፤ ሳሙኤል፤ ዳዊትና ሌሎችም፤ በእውቀት ነበር ያደጉት። ራሱ ጌታችን እየሰሰ ከህጻንነቱ ጀምሮ በእውቀት ስለማደጉ፤ የሉቃስ ጸሐፊ እንዲህ በማለት ታሪኩን ይዘክርልናል።

«ሕጻኑም አደገ፤ ጥበብም ሞልቶበት በመንፈስ ጠነከረ፤ የእግዚአብሔርም ፀጋ በእርሱ ላይ ነበር።» ሉቃስ 2:40

መንፈስ ቅዱስ በልጆቻችን ላይ እንዲያድር ከተፈለገ፤ ልጆችን እንዲያጠኑና የተለያዩ ትምህርት ነክ መሣሪያዎችን እንዲያውቁ፤ ኸሮግራም በማውጣት መምራት ትልቁ ግዴታና ኃላፊነት ነው። ልጆች በእብዛኛው መጫወት ስለሚወዱ፤ እውቀት የሚያገኙ ባቸውን መጫወቻዎች በመግዛት ማለማመድ፤ እእምሯቸው ፈጣን

ና ስል /ሻርፕ/ እንዲሆን ያደርገዋል። የምዕራቡ ዓለም ልጆች ከእፍሪካ ልጆች የሚበልጡት በዚሁ ምክንያት ነው።

ልጆችን ኃላፊነታቸውንና ግዴታቸውን እንዲያውቁ ማድረግ፤ የእኛ የወላጆች ፈንታ ነው። በተለያዩ ምሳሌዎች በመጠቀም፤ በሚገባቸው መንገድ ማስረዳት ከሁላችን ይጠበቅብናል። ልክ እያንዳንዱ ሰው፤ በስራው ተሰማርቶ እንደሚውልና ደመወዝ እንደሚቀበል ሁሉ፤ ልጆች ስራቸው መማር፤ አሁንም ማጥናት እንደሆነ፤ አስረግጦ ማስረዳት ተገቢ ነው። ስለዚህ በልጆች የየቀን እርምጃ፤ ተገቢውን ትኩረት መስጠት፤ በትምህርታቸው እንዲበረቱ ይረዳቸዋል።

«እውነት እሳችኋለሁ፤ የእግዚአብሔርን መንግሥት እንደህጻን የማይቀበላት ሁሉ፤ ከቶ አይገባባትም።» ሉቃስ 18:17

ብዙውን ጊዜ በባሕላችን ምክንያት ይመስለኛል፤ አብዛኛው የኢትዮጵያ ሕዝብ /አማኝ/ ለልጆቹ መንፈሳዊ ቦታና ድርሻ ሲሰጥ አይታይም። ጌታ አምላካችን ለህጻናት ያለው አመለካከትና አቀባበል ግን፤ ከእኛ እጅግ የራቀና የተለያየ ነበር። በምሳሌው እንዳየነው፤ መንግሥተ ሰማያት በሯን ከፍታና፤ እጆቿን ዘርግታ የምትቀበላቸው ቢኖሩ፤ የመጀመሪያዎቹ ህጻናት ናቸው።

ንጹህ ልብ፤ የዋህ አእምሮ፤ ቀናና ብሩህ ተስፋ፤ በህጻናት ውስጥ ይገኛሉ። ስለዚህም ጌታ ይወዳቸዋል። ፀሎታቸውንም ያዳምጣል። ታዲያ እንዲህ ከሆነ፤ ለምንድነው ህጻናት ቦታ ተስጥቷቸው በብሉይ ኪዳን ሲደረግ እንደነበረው፤ የነቢያት ጉባኤ ያልተመደበላቸው? መንፈሳዊ እቅድና ኘላን ያልወጣላቸውስ ምክንያቱ ምንድን ነው? መልሱን እያንዳንዱ ቤተሰብ ይመልስ።

የእኔን ቤተሰብ ሁኔታ በመጠኑ ላካፍላችሁ። ቀደም ብዬ ለመጥቀስ እንደሞከርኩት የእስራኤል ቅዱስ ሦስት የተባረኩ ልጆችን

ሰጥቶኛል። እያንዳንዳቸው የራሳቸው የሆነ ታሪክ አላቸው። ጸሎትን መንፈሳዊ እንቅስቃሴን በተመለከተ ማለቴ ነው። ለምሳሌ ሩህማ /ምህረት/ ከተወለደችበት ጊዜ ጀምሮ ስለ ጸሎት የምንችለውን ያህል እያስተማርናትና እያሳየናት ነው በማደግ ላይ ያለችው። ማለትም ስንበላ፤ እኔና ባለቤቴ ተንበርክክን ስንጸልይ፤ ቤተ ክርስቲያን ውስጥ እምልኳችንን ስናካሂድ፤ ሁልጊዜ በቅርብ ሆና ታያለች። ደግሞም አብራን ትሳተፋለች።

ታዲያ አንድ ቀን አንድ አስደናቂ ነገር በሀይወቴ ተከሰተ። በ1999 ዓ.ም. የ8 ዓመት ህጻን ሳለች እኔና ጥቂት ወገኖች ሆነን ይዘናት ወደ ደብረታቦር ተራራ /እስራኤል ውስጥ/ ለማየት ሄድን። ጌታ እየሱስ ራሱን በሰማያዊ ክብር የለወጠበትን ቦታ ነው። በተራራው ላይ አንድ የእርቶዶክስ ቤተ ክርስቲያን ተሰርቶበታልና ፈቃድ ጠይቀን ወደ ውስጥ ገባን።

ሁላችንም በፀሎት መንፈስ ተሞላንና መጸለይ ጀመርን። መንፈስ ቅዱስ /ሩዋህ ኃኮደሽ/ በድንገት መጣና ሁላችንን ነካን። በተለይ ሩሃማ ትንሿ ልጄ ማለት ነው። በጣም በደስታ ተሞልታ ታመስግንና ትጸልይ ጀመር። እኛም የ8 ዓመት ልጅ በመሆኗ፤ ምን ገብቷት ነው እንዲህ የምትሆን! አልንና ከግቢው ልንወጣ ስንል የሆነውን ጠየቅናት።

እርሷም በፈገግታ ተሞልታ፤ አንድ እንደ እሳት የሆነ ኃይል በድንገት መጥቶ፤ ልቤን ነካውና በደስታና በኃሴት ሞላች። በማለት መንፈስ ቅዱስ እንዴት እንደተሞላች አጫወተችን። ጌታ በሕይወቴ ታላቅ አላማ እንዳለው ተረዳን። ስለዚህ ከዚያን ቀን ጀምሮ፤ በቤታችንም ሆነ በጉባኤ አንድትጸልይ እድል መስጠት ጀመርን። እስካሁን ድረስ እየበረታችና እያደገች፤ ጌታን በተለያዩ ተስጥዋ ታገለግላለች። ባሁኑ ጊዜ 9ኛ ክፍል ተማሪ ስትሆን፤ በጉባኤያችን ውስጥ የህጻናት ኃላፊና አስተማሪ ናት።

ሁለተኛው ልጃችን አቤኔዜር፤ ጌታን በጣም ይወዳል። እንዲያውም ፓስተር ነውና የምሆነው ፓስተር እያላችሁ ጥሩኝ ይለናል። ሁሉንም በሚተኛበትና በሚነሳበት ጊዜ፤ ስለ እየሱስ ፍቅር እናስረዳለን። በታሪክ መልክ የሚቀርብለትን የጌታ እየሱስን ታሪክ ያደንቀዋል። ታዲያ እንድ ቀን ህልም እየ። በዚያን ጊዜ የአምስት ዓመት ህጻን ነበር።

እስራኤል በሮሆቾት ቤታችን ሳለን፤ በጧት ተነስቶ ወደ እኔ መጣና አባባ ዛሬ በህልሜ ያየሁትን ልንገርህ አለና፤ ኮስተር ብሎ አይን አይኔን እያየ ህልሙን ሊነግረኝ ጀመረ። «እኔና አባባ የሹሉ /እየሱስ/ በአንድ ላይ ሆነን ወደ እኛ ቤት ለመምጣት፤ ወደ ሊፍቱ /ኢልቪተር/ ውስጥ ገባን። ድንገት እየሄድን እያለ ኤሌክትሪክ ተቋረጠና ሊፍቱ ቆመ። ውይ ብዬ ስደነግጥ! አባባ የሹሉ በእጁ ነካውና መሥራት ጀመረ። ስድስተኛው ፎቅ ከቤታችን ስንደርስ፤ ሊፍቱ ተከፈተልንና ወጣን። የእኛን ቤት በር በእጁ ነክቶ ከፈተው፤ ከዚያም እጁን ጭኖ ባረከኝና ሻሎም ብሎኝ፤ ግባ አለኝ።»

ነገሩ በጣም እስደነቀኝና፤ አባባ የሹሉ ምን ይመስላል? ብዬ ጠየኩት። እርሱም በጣም የሚያምር ነጭ ልብስ የለበሰና፤ ነጭ ፀጉርና ጢም ያለው፤ ልክ ኤልያው ኃነቢይን /ነቢዩ ኤልያስን/ ይመስላል አለኝ። ጌታን በጣም አመሰግንኩና በሙሉ ቤተሰቤን በመጥራት የሆነውን ነገርኳቸው።

ከዚያም ሁላችን ተንበርክክንና፤ በል አቤንኤዘር፤ አባባ የሹሉ እንደ ባረከህ አድርገህ ሁላችንን ባርከን አልኩት። አቤኔዜርም እጆቹን በመጫን ባረከን፤ ጸለየልን። ነገሩ ምናልባት ቀላል ይመስላል። ግን አይደለም። ዮሴፍ በህጻንነቱ ያየውን ህልም፤ ሙሉ በሙሉ ቤተሰቡ ቢያምኑበት ኑሮ፤ ባልተሰደደና ለቤተሰቡ ጠቅላላ ሀዘን ባልሆነ ነበር።

እኛ ወላጆች፤ ልጆቻችንን በጸሎት እንዲያግዙን ማበረታታትና ማደፋፈር ይጠበቅብናል። ብዙውን ጊዜ ለአገልግሎት በዓለም ዙሪያ እንቀሳቀሳለሁ። ለመሄድ በምንሳበት ጊዜ፤ ልጆቼና ባለቤቴ እጃቸውን ጭነው ይጸልዩልኛል። መንገዴን ለጌታ አደራ ይስጡልኛል። በመኪና አብረን በምንሄድበት ወቅት፤ የጌታ ጥበቃ አብሮን እንዲሆን በእንድነት እንጸልያለን።

የቤተሰብ ነገራዊም፤ በሳምንት የተወሰነ ቀን እናደርጋለን። አንዳንድ ጊዜ ቃል ያካፍሉናል። ሌላ ጊዜ መዝሙር ያቀርቡ ልናል። ይህ ዓይነቱ ነገራዊም ቤተሰብን በፍቅር ከማዋሃዱም በላይ፤ የማይረሳ ትዝታን በልጆች አእምሮ በማስቀመጥ፤ ለጌታና ለቤተሰቦቻቸው ታማኞች እንዲሆኑ ያደርጋቸዋል።

ሦስተኛዋ ልጆችን ጽዮና፤ በጣም የፍቅር ሴት ልጅ ናት። ስለዚህ ያላትን ሁሉ ትሰጣለች፤ ታካፍላለች። በተለይ መላልና መጻፍ ስለምትወድ፤ ባገኘችው ወረቀት ሁሉ አባቴን፤ እናቴን፤ ወንድሜንና እህቴን እወዳለሁ፤ እያለች ትጽፋለች። ቤተ ሰቧንም በስዕል ታስቀምጣለች። ይህች ልጅ ያላትን ፀጋ በማበረታታት፤ የሚያስፈልጋትን የስዕል ቀለሞች በመግዛት፤ እያጠናከርናት ነው። ሁሉም የተለያዩ ስጦታና ፀጋ አላቸው። ሁሉንም በየዝንባሌያቸው ማሰማራት መቻል፤ ብሩህ ሕይወት አንዲኖራቸው መሠረት መቅኘል ነው። ጽዮና የመጽሐፍ ቅዱስን ጥቅስ በቃሏ በመያዝ የታወቀች ናት።

ባጠቃላይ ልጆችን በጣም ልናተኩርባቸውና በቀና መንገድ ለንመራቸው ይገባናል። የመታዘዝን ጥቅም፤ ባለመታዘዝም የሚመጣውን እርግማን፤ በሚገባቸው ቋንቋ ማስረዳት ጥበብ ነው። በዕድሜያቸው አንጻር የሚመጡትን የባህሪ ለውጦች ማወቅና፤ እንደ አመጣጣቸው ማስተናገድ ይጠበቅብናል። ለምሳሌ ከ13 ዓመት በኋላ የሚመጡት የባህሪ ለውጦች፤ የመነጫነጭና የጉርምስና ባህሪዎች ሊያስደነግጡንና ሊያስቆጡን አይገባም። ልጆቹ ወደ ሙሉ ሰውነት ለ

መሸጋገር በሚያድጉበት ጊዜ፤ የሚመጡ የሆርሞን ወይም የሰውነት ንጥረ ቅመሞች ለውጥ እድገት ናቸውና።

ለምሳሌ ሴቶች ጡታቸው ማጥጥጥ ይጀምራል። የወር አበባ ይመጣባቸዋል። ሌሎችም ተጨማሪ ባህሪዎች ስለሚከሰቱ ቱባቸው፤ ከወላጆች ይልቅ ከመሰሎቻቸው ወይም ከተቃራኒ ጾታ ጋር ጊዜ ቢያሳልፉና ቢጫወቱ ወይም ቢነጋገሩ ይወዳሉ። ይህ ሊሆን ግድ ስለሆነ፤ ወላጆች ከ13-18 ያሉትን ዓመታት፤ በጣም በትዕ ግሥት በመምራት፤ በማስተዋልና በፍቅር ሊይዙ ይገባቸዋል።

እነዚህ ዓመታት የልጆችን ሕይወት ለማጥፋትም ሆነ ለማዳን ወሳኝ ወቅቶች ናቸው። ሴቶች የወር አበባ የሚመጣባቸው በእድሜያቸው ጉዳይ እንጅ፤ ከወንድ ጋር የግብረ ሥጋ ግንኙነት ስላደረጉ አይደለም። በአገራችን በተለይ በገጠሩ ክፍል ይህ የሚታወቅ አይመስለኝም። ምክንያቱም ገና የወር አበባ ማየት ሳይጀምሩ ስለሚዳሩ፤ የወር አበባን ከወንድ ጋር በሚደረግ ግንኙነት ስለሚያዛምዱት ነው። ይህ ግን የተሳሳተ አመለካከት ነው።

ወንዶችም ቢሆኑ ተመሳሳይ የባህሪ ለውጥ ያመጣሉ። ጸም ማውጣት ይጀምራሉ። ጠረናቸው ይቀየራል። ሰዎችን ይንቃሉ። ከእነርሱ በላይ ሰው ያለ አይመስላቸውም። አመጸኞችና ትዕቢተኞች ይሆናሉ። የዚያን ጊዜ የሚጠቅመው ነገር ቢኖር፤ በጸሎት፤ በትዕግስትና በምክር ማስረዳት ነው እንጂ፤ በዱላና በቁጣ ለመመለስ መሞከሩ፤ ወደ ባሰ እልክና ቁጣ መስደድ ይሆናል። እነዚህንና የመሳሰሉትን አስቀድሞ በማወቅ፤ የልጆችን ባህሪ መረዳቱ ቤተሰቡን ከማወክ ያድናል። በተረፈ ስለ ልጆች የሚናገሩ መጸህፍትንና ሴሚናሮችን መከታተሉ፤ የበለጠ እውቀት ለማግኘት ይረዳሉ።

«እነሆ እኔና ኤሎሂም የሰጠኝ ልጆች፤ ለእስራኤል በጽዮን ተራራ ከሚኖረው ከሠራዊት ጌታ ከእግዚአብሔር ዘንድ፤ ምልክትና ተአምራት ነን።» ኢሳ. 8:18

8-5. በሰንደ ወላጅ የሚጻፉት

«ባለ አእምሮ ልጅ የአባቱን ተግሳጽ ይሰማል፤ ፌዘኛ ግን ተግሳጹን አይሰማም።» ምሳሌ 13:1

በአንድ ወላጅ የሚያድጉ ልጆች የምንላቸው፤ በተፋቱ ነጠላ ወላጆች የሚያድጉትን ልጆች ነው። እነዚህን ልጆች መቼም እንዲህ ይሆናሉ ብሎ ባንድ ላይ ጠቅልሎ መተንበይ ባይቻልም፤ ከምና የውና ከምንሰማው ተነስተን መናገር እንችላለን። እንዲሁም ከስታትስቲክስ ጥናት እንደምንረዳው፤ አብዛኞቹ ያለ ወላጅ እንክብካቤ ያደጉ ልጆች በብዙ ጉስቁልናና ችግር መሆናቸውን እንረዳለን። የሌላውን አገር ትተን የራሳችንን አገር ብንመለከት፡- ሴተኛ አዳሪዎችና የሆቴል ቤት ሠራተኞች አብዛኞቹ ከተፋቱ ቤተሰብ የወጡ /የተባረሩ/ ናቸው።

የመንገድ ለመንገድ አዳሪዎችና ቀማኞች፤ ዱርዬዎች የሚባሉት በሙሉ፤ ከተበላሸ ቤተሰብ የወጡ ልጆች ናቸው። ከዚያም አልፎ አደገዛዥ እጾችን ሻጮችና ጠጭዎች፤ እነርሱ ናቸው። ብዙ ሰዎች እስካሁን ያልተረዱት ነገር ቢኖር፤ ለአገርና ለመንፈሳዊ ተሃድሶ ትልቁ መሠረት፤ ትዳር /ቤተ-ሰብ/ መሆኑን ነው።

"ኅሽ ስለ ልጆቿ ተወጋች" እንደሚባለው፤ ወላጆች የፈለገ ከባድ ችግር ቢገጥማቸው፤ ቶሎ ብለው ወደ ፍቺ ውሳኔ መሄድ አይገባቸውም። የልጆችን ሕይወት አብሮ ማየቱ በጣም ያስፈልጋቸዋል።

የልጆች መሰረት እንዲገነባ ጌታ የፈቀደበት ቦታ፤ በእናትና አባት ቤት ውስጥ ነው። ባልና ሚስት ልጆችን በሚመለከት

የሚያበረክቱት የየራሳቸው ፀጋ አላቸው። አንዱ ያለ አንዱ ተሳክቶለት ሊኖር አይችልም።

ለምሳሌ ያለ አባትና እናት በአንዱ ክፍል ብቻ የሚያድጉ ልጆች፤ ያሻቸውን ማድረግ የሚፈልጉና፤ ስድ የመሆን ባሕርይ በአብዛኛዎቹ ይታይባቸዋል። በሌላም ጉዳይ ሲታዩ፤ ስስታም፣ ገብጋባ፣ ቁጠኛ፣ ራስ ወዳድ፣ ጉልበተኛ፣ ምቀኛና ቀናተኛ፤ የመሆን ባሕርይ በብዛት ያጠቃቸዋል። ለዚህ ሁሉ የሚዳረጉበትም ምክንያት፤ ከሁለቱ ወላጆች ማግኘት የሚገባቸውን፤ የሕይወትን ሺታሚን ስለማያገኙ ነው። እናት በፍቅሯና በሩህርህነቷ ስትታወቅ፤ አባት ደግሞ በመፈራትና በመከበር ይታወቃል። የሁለቱም ባሕርይ ለልጅ መንገድ መቃናት አስፈላጊዎች ናቸው።

ከዚህ ቀደም ባሉት ገጾች ላይ ደጋግሜ ለመጥቀስ እንደሞከርኩት፤ እግዚአብሔር አይኖቹን ሁልጊዜ የሚያሳርፈው፤ በመጀመሪያ በቤተሰብ ላይ ነው። ከፍጥረት ጀምረን ታላላቅ የመጽሐፍ ቅዱስ አባቶችን ስንቃኝ፤ ታሪካቸው የተጀመረው ከቤተ-ሰባቸው ነው። አዳምን፣ ኖህን፣ አብርሃምን፣ ይስሃቅን፣ ያዕቆብን፣ ዳዊትን እያልን፤ ወደ አዲስ ኪዳን ብንዘልቅ፤ ያህዌ ታሪክን ለመቀየርና አገርን ለመባረክ የተጠቀመው፤ በተናጠል ግለሰቦችን በመባረክ ነው።

ወደ ኢትዮጵያ ስንመጣ ለአገሪቱ መውደቅና መጉሳቆል ምክንያት የሆነው፤ መንግሥት ሳይሆን ቤተ-ሰብ /አሳዳጊ/ ነው። ምክንያቱም መሪዎች የወጡት ከቤተ-ሰብ መካከል ስለሆነ ነው። አንድም የአገር መሪ ከእናቱ ማህጸን መሪ ሆኖና ተመርጦ አልተወለደም። ሰዎች ናቸው መንገድን በመጥረግ የወደፊት መዝለቂያውን ቦታ የሚያሳዩት። ለዚህ ነው መጽሐፍ ቅዱስ

«ልጅን በሚሄድበት መንገድ ምራው በሸመገለም ጊዜ ከእርሱ ፈቀቅ አይልም» የሚለው። ምሳሌ 22:6

አሁንም ቢሆን በአገር መሪዎችና በፈጣሪ ከማማረር ይልቅ፤ የሚቀጥለውን ትውልድ እንዴት አድርገን እንገንባ? የሚለውን ፍሬ አሳብ ማጤኑና ማሰላሰል፤ የሚበጅ ይመስለኛል። «እያንዳንዱ ሰፈሩን ቢያጸዳ፤ ከተማዋ ጉጹህ ትሆናለች» እንደሚባለው፤ በጋብቻ ዓለም ውስጥ ያለን ሁሉ፤ እርስ በርስ በመመከርና በመቀባበል፤ ተቻችሎ መኖር ይገባናል።

ልጆችን በቀና መንገድ መምራት ትልቁ ግዴታችን ነው። ልጆች በአምላክም ሆነ በአገር ደረጃ ያስጠይቃሉ። ባልና ሚስት ለልጆቻቸው ከትምህርት ቤት የበለጠ፤ አስተማሪዎችና መንገድ ቀያሾች ናቸው። በትምህርት ቤት የሚማሩት ፊደልን ነው። በቤታቸው ግን ሕይወትን ነው።

በየቀኑ ከቤት የሚያዩትን ነው፤ አነርሱ ወደፊት የሚሆኑትና የሚጓዙበት። ከቁጠኛ ቤተ-ሰብ የወጣ ቁጡ ይሆናል። ከጨቅጫቃ ቤተ-ሰብ የወጣ ነገናኝ ይሆናል። ከውሸተኛ ቤተ-ሰብ የተወለደ ሃሰቲኛ ይሆናል። ከለጋስ ቤተ-ሰብ የተወለደ ለጋስ ይሆናል። እንደዚህ አያለ ነው ትውልድ የሚቀጥለው። ለዚህ ነው እኮ ሽማግሌዎች ሲመክሩ «እናቲቱን አይተህ ልጅቱን አግባ» የሚሉት።

እንግዲህ ባጠቃላይ ልጆችን በተመለከተ በሰፊው እንዳየነው፤ ከስማቸው አንስቶ እስከ አስተዳደራቸው ድረስ ትልቅ ጥንቃቄ ማ

ድረግ ይገባል። ልጆችን ማስቀደም አገርንና መጭውን ትውልድ
ማፍራት መሆኑን መረዳት ተገቢ ነው።

የማይወሰዱ ተጋቢዎች!

በተለያዩ ቦታዎች የጋብቻ ሴሚናር በምስጢር ጊዜ፤ ለምዕመናን የምጠይቃቸው አንዱ ጥያቄ ቢኖር፤ ልጅ አለመውለድ እርግጥን ነውን? የሚል ነው። አብዛኞቹ አይደለም ሲሉ። ጥቂቶቹ ግን ነው ይላሉ። እርግጥን ነው የሚሉት በብሉይ ኪዳን ሕግ ያሉ ይመስላሉ። ምክንያታቸውንም ሲያስረዱ፤ ብዙ ተባዙ የሚለውን በረከት ስለማያሟሉ፤ ከተረገሙት ጋር ይደመራሉ በማለት፤ ለመልሳቸው ማስረጃ ነው የሚሉትን ያቀርባሉ።

እርግጥን አይደለም የሚሉት ደግሞ፤ ከሕግ እርግጥን በክርስቶስ ደም ነጻ ስለወጣን፤ በአዲስ ኪዳን ልጅ አለመውለድ ቦታ ሊሰጠው አይገባውም ይላሉ። ያም ቢሆን እንኳ፤ በረከት የሚባሉት ልጆች ብቻ ሳይሆኑ፤ ሌሎችም ነገሮች ሞልተዋልና ልጅ በጋብቻ ውስጥ እንደ ነጥብ ሆኖ መቅረብ የለበትም ባዮች ናቸው።

ይህ በእንዲህ እንዳለ ሆኖ፤ ሌሎች ጥያቄዎች ደግሞ መጠየቃቸው አይቀርም።

1. በብዙ ነገሮች ትዳራቸው ሰምሮና ተስተካክሎ ሳለ፤ ልጅ በቤት ውስጥ አለመኖሩ/አለ መወለዱ/፤ የሞቀውን ትዳር ያፈርሰው ይሆንን?
2. ለልጅ ሲባልስ ትዳሩ መፍረስ አለበትን?

ለነዚህ ጥያቄዎች መልስ ከመስጠታችን በፊት፤ ልጅ የማይወልዱ ሰዎች በተለምዶ የሚጠሩበት ቃል እንመልከተው። እርሱም መካኒክት የሚለው ነው።

መካን የሚለውን ቃል ከእብራይስጡ አሳብ በመነሳት ስናየው ፤ የተለያዩ ትርጉሞችን ይዞ እናገኘዋለን።

ለምሳሌ

- ❖ አልልታ የማይሰማበትን ቦታ። ኢዮብ 3፤7
- ❖ ብቸኛ የሆነችውን ሴት ። ኢሳ 39፤21
- ❖ የሞተ ስጋንና ማጎፀን ። ሮሜ 4፤19
- ❖ ልጅ መውለድ የማይችልን ። ኢሳ 54፤1

ስለ መካንነት፤ ከመጽሐፍ ቅዱስ ቃል በመነሳት፤ ሦስት አሳቦችን እንመልከት

1. ጊዜያዊ መካንነት
2. መካን ሆኖ መቅረት
3. መካኒቱ ሰባት ትወልዳለች

9-1. ጊዜያዊ መካንነት

በቁጥር አንድ ከተመደቡት ውስጥ ሳራ የመጀመሪያውን ቦታ ትይዛለች። «ሦራም መካን ነበረች፤ ልጅ አልነበራትም።» ዘፍ. 11 ፡30። ሦራ የሚለው ስም፤ ጥቂት ከሚለው አሳብ የተወሰደ ነው። ብዙ ጊዜ ስም ለሚመጣው በረከት ወሳኝነት አለው። ለዚህ ነው ያሕዌ ይስሃቅን ከመስጠቱ በፊት፤ ስሟን መቀየር ያስፈለገው።

«እግዚአብሔርም አብርሃምን አለው፤ የሚሰትህ የሦራን ስም ሦራ/ጥቂት/ ብለህ አትጥራ፤ ስሟ ሢራ(ብዙ) ይሆናል እንጂ። እባርካታለሁ፤ ደግሞም ከእርሷ ልጅ እስጥሃለሁ፤ እባርካትማ ለሁ፤ የአህዛብም እናት ትሆናለች። የአህዛብ ነገሥታት ከእርሷ ይወጣሉ።» ዘፍ. 17:15-16

ስሟን ሲቀይር የተሰጣትን በረከት ማሰብ ተገቢ ነው። ሁለት ጊዜ እባርካታለሁ፤ ሲል የአይሁዳውያንና የአህዛብ እናት በመሆን፤ ነገሥታት ከእርሷ እንደሚወጡ ለማስመር ነው። ብዙ ጊዜ የእግ

ዚአብሔር ዕቅድ ከሰው አሳብ የሰማይና የምድር ያህል የራቀ ነው። እግዚአብሔር ረጅሙንና ሰፊውን ሲያይ፤ ሰው ደግሞ ጊዜያዊውንና ጥቂቱን /አካባቢው የሚሰጠውን/ ያህል ይመለከታል። በዚህ ምክንያት፤ ሰውና እግዚአብሔር ሁልጊዜ ይተላለፋሉ። የሚያሳዝነውም ትልቁ ነገር ይህ ነው። ሰው ከመቸኮልና ተስፋ ከመቁረጥ የተነሳ፤ የተዘጋጀለትን በረከት ሳያገኝ በሰቆቃና በሃዘን ይኖራል።

ለምሳሌ የሣራን ሕይወት እንመልከት። በመጀመሪያ እግዚአብሔር ከባሏ ጋር ከቤተ-ሰቧና ከአገሯ ለይቶ ሲጠራት፤ ሊባርካትና ከዘር ወደ ዘር የተላለፈውን እርግማን ሊሰብርላት ነው። ይሁን እንጂ፤ ሣራ ይህን ሙሉ በሙሉ ባለመረዳቷ፤ አምላክን ጠብቄው ቀርቷል /ዘግይቷል/፤ በማለት ተስፋ ቆረጠች።

ስለዚህ ባሏን ለሠራተኛ አሳልፋ ሰጠች። ይህን ስታደርግ በራሷ አስተሳሰብ ጥበበኛ፤ አስተዋይና አዋቂ መሆኗ ነበር። የሚገርመው ግን በጌታ መነጽር ስትስተዋል፤ ሞኝና ሰነፍ፤ አርቃ የማታስብ፤ አላማ የሌላትና ቃል ኪዳንን የማትጠብቅ፤ ሆኖ ተገኘች። ስለዚህ እስማኤል የሣራ ውጤት ሆነ። ይህ ልጅ ደግሞ ለእርሷ ዘር እሾህ በመሆን፤ ዘላለም የልብ ሃዘን አመጣ። " ከሾህ የተጠጋ ቁልቋል ዘላለም ያለቅሳል" እንደሚባለው ሆነና፤ ዛሬ እስራኤልና ፍልስጤም የሚያደርጉት ጦርነት የሣራ ውጤት ነው። ጌታን መቅደም ለዘላለም አልቃሻ ያደርጋል።

ጌታ ሁልጊዜ ምህረትን የተሞላና ቃል ኪዳንን የሚጠብቅ በመሆኑ፤ ስሟን በመቀየርና የውስጥ ሕይወቷን በመፈወስ ሥራውን ጀመረ። እርጌውን አስተሳሰብና ተፈጥሮ እንደገና በማደስ፤ በዘጠና ዓመቷ እንድትስቅና በደስታ እንድትሞላ እደረጋት። የጎደላትም ደስታ ነበረና። ሣራ እስከትሞትበት ጊዜ ድረስ እንደ ሳቀች ኖረች። ለሰው ልጅ ደስታን የሚሰጥ እግዚአብሔር እንጅ፤ ቁሳቁስና የገንዘብ ኃይል እንዳልሆነ፤ ከሣራ ሕይወት እንማራለን። ሣራ እንባዋም ታብሶ በደስታ እርጅናዋን ጨረሰች። ዘፍ 21፤1-21

እዚህ ላይ አንድ ልብ ልንለው የሚገባ ቁም ነገር አለ። እግዚአብሔር የተናገረው ነገር፤ ምንም ይሁን ምን፤ ሳይፈጸም አይቀርም። ሊዘገይ ይችላል። ግን በከንቱ አይቀርም። መጽሐፍ ቅዱሳችን ከጅማሬው እስከ ማብቂያው የሚናገረው፤ ስለ እግዚአብሔር ታማኝነትና ቃሉን አክባሪነት ነው።

«እርሱ አምላክ ነው፤ ሥራውም ፍጹም ነው፤ መንገዱም ሁሉ የቀና ነው፤ የታመነ አምላክ ክፋትም የሌለበት፤ እርሱ እውነተኛና ቅን ነው።» ዘዳ. 32:4

«... እርሱም አይዋሽም፤ ቢዘገይም በእርግጥ ይመጣልና ታገሠው፤ እርሱ እይዘገይም።» ዕን. 2:3

የጌታ ሥራ ፍጹምና እውነተኛ በመሆኑ፤ በማንኛውም ረገድ እርግጠኛ ነው። የሚያጠራጥርና ምናልባት የሚያስብል ጉዳይ በጌታ ዘንድ የለም። ዛሬም በዘመናችን የሣራ ዓይነት እህቶች ሞልተዋል። ምንም እንኳን ያንዳንዶች ስም መቀየር የሚያስፈልገው ቢሆንም፤ ጌታ ለዓላማና ለበረከት የጠራቸውና እየቀረጸቸው ያሉ አሉ። መታገስ አቅቷቸው ከጌታ እቅፍ ለመውጣት፤ ወዲያ ወዲህ የሚወራጩ። ለእነዚህ ሰዎች ያለን መልእክት ቢኖር፤ ታገሡ አሁንም ታገሡ ነው። ጌታ ቢዘገይም ይመጣልና በተስፋ ቃላችሁ /በሬማችሁ/ ላይ ጸንታችሁ ቁሙ። አምላካችን ይዋሽ ዘንድ ሰው አይደለም። አትማረፍ። የራሳችሁን እርምጃ ከመውሰድ ተጠበቁ።

ለምሳሌ አለማውያን እንደሚያደርጉት፤ የሌላ ሰው ዘር በመውሰድ ለመጸነስ አትሞከሩ። ወይም በሌላ ማህጸን ላይ፤ በህክምና መንገድ ተጠቀሞ ልጅን ለማምጣት አታስቡ። ይህ አይነቱ እርምጃ ኃጢአት ከመሆኑም በላይ፤ በዚህ መንገድ የሚጸነሰው ልጅ የተባረከ አይሆንም። ጌታ በምንዝርና የሚመጣን ሁሉ አይባርክምና። ደግሞም የአሕዛብን አማልክትና ፈለግ አትከተል ይላልና፤ ከመጽሐፍ

ቅዱስ ውጭ የሆነ የሳይንስ ፍልስፍና ወደ ቤታችሁ በእየሱስ ስም አይግባ። ዘዳ 6፤3-5/ 2ቆረ 6፤14-18

ዕንባቆምም እንዲህ ይላል። «ጻድቅ ግን በእምነቱ በሕይወት ይኖራል።» 2፡4

በመጀመሪያው ምዕራፍ እንደገለጽኩት፤ ሕይወት የሚለው የዕብራይስጥ ቃል «ህይዎ» ነው። ይህም ሙሉ በሙሉ በሕያውነት መንቀሳቀስ፤ የሚለውን አሳብ ይይዛል። ብዙ ጊዜ የሚያመለክተው ም ለሰው መንፈስ ነው። ውስጣዊ ሕይወት ሳይሞት፤ መኖር እንደሚገባው ያስረዳል። ስለዚህ በምታዩትና በምትሰሙት ሳትወሰኑ፤ እሻግራችሁ በሩቁ ካያችሁ፤ በረከታችሁን ትቀበላላችሁ። "ጻድቅ በእምነት ይኖራል" የሚለውም ነጥብ መታገስን ነው የሚያመለክተው።

ሁለተኛዋ ሴት ደግሞ፤ በመሳፍንት 13፡2-3 የምናገኛት የማኑሄ ሚስት ናት። ታሪኳ እንዲህ ይነበባል።

«ማኑሄ የሚባል እንድ ሰው ነበር፤ ሚስቱም መካን ነበረች፤ ልጅም አልወለደችም። የእግዚአብሔርም መልአክ ለሴቱ ተገልጦ እንዲህ አላት። "እነሆ እንቺ መካን ነሽ ልጅም አልወለድሽም፤ ነገር ግን ትጸንሻለሽ፤ ወንድ ልጅም ትወልጃለሽ።"»

ሁልጊዜ አምላካችን ድምጹን የሚያሰማው በድንገት ነው። በሚመጣበት ጊዜ ታሪክን በመቀየር እቅጣጫንና አስተሳሰብን ያስተካክላል። የእግዚአብሔር ድምጽ ተራ ስላልሆነ፤ የሞተን ሕይወት ሕያው ያደርጋል። ያዘነን ያጽናናል። ተስፋ የቆረጠን ያድሳል። ለማኑሄ ቤተ-ሰብ የሆነው ይኸው ነው። በተለይ እህቶች ከዚህ ቃል አንድን ቁም ነገር ልተውላችሁ እወዳለሁ። ድምጹ የመጣው ለሴቷ ነው እንጂ፤ ለወንዱ አይደለም። ብዙውን ጊዜ እህቶች በጌታ

ዘንድ ቦታ ያላችሁ አይመስላችሁም፤ የሚናገራችሁ፣ የሚያደምጣችሁ፣ የሚጠነቀቅላችሁና፣ ከወንዶች እኩል ቦታ የሚሰጣችሁ አይመስላችሁም። ይሁን እንጅ እውነቱ በተቃራኒው ነው። ጌታ ልብን እንጂ ጾታንና ዕድሜን ዘርን አያይም። ለእርሱ የጾታ ልዩነት ነገር ጉዳዩም አይደለም። ሁሉንም ያያል፤ የሰውም ፊት አይቶ አያደላም።

ልብ በሉ በብሉይ ኪዳን አስተሳሰብና አመለካከት፣ የማኑሄሚስት እንኳንስ በመላዕክት ከያሕዌ መልዕክት ሊመጣለት ቀርቶ፣ ካህን እንኳ የማይነካት የተረገመችና የረከሰች ሴት ናት። ጌታ ግን፣ ሰው እንደሚያይና እንደሚፈርድ ስለማያይ፣ ባለችበት ሁኔታ የምሥራችን ሰበከላት/አበሰራት/። የማኑሄሚስት በስፍራዋ ሆና ትጮህና ትቃትት ስለነበር፣ ገና ቤተ መቅደስ ሳትሄድ፣ በቤቷ ውስጥ የጸሎቷን መልስ፣ በአድራሻዋ ላከላት። ታሪኩን እየቀጠልን ስናነብ በምዕ. 13:24 ላይ እንዲህ ይላል።

«ሴቱቱም ወንድ ልጅ ወለደች፤ ስሙንም ሺምሾን /ሳምሶን/ ብላ ጠራችው፤ ልጇም አደገ። እግዚአብሔርም ባረከው። የእግዚአብሔርም መንፈስ በጾዓርና በኤሽታኦል መካከል፤ ባለው በዳን ሰፈር ውስጥ ሊያነቃቃው ጀመር።»

ይህ ህጻን ሶምሶን አድጎ፣ እስራኤልን ከጠላቶቻቸው እጅ በመታደግ፣ 40 ዓመት ምድሪቱን አሳረፈ። እግዚአብሔር በእጁ አስደናቂ ድንቆችን በማድረግ፣ ለፍልስጤማውያን መቅጫ በትር አደረገው። አንበሳን ገደለ። በአህያ መንጋጋ አንድ ሺ ሰው ፈጀ። 300 ቀበሮችን ይዞ ሰብልን እንዲያቃጥሉ አደረገ። ሌላም በሰው አእምሮ የማይገመቱ ታላላቅ ተእምሮችን አደረገ። ተረገመች! ከተባለችው የተወለደው ሶምሶን! የምድሪቱን ታሪክ ቀየረ።

ዛሬም ላንቺ ላልወለድሽው እሁቴ፤ ታላቅ መልዕክት አለኝ። ምናልባት በብዙ ሰው ዘንድ ልጅ ባለመውለድሽ፤ እንደተረገምሽ

ተቆጥረሽ ይሆናል። እንቺም ከሰማሽው ቃል የተነሳ፤ ተረግሜያለሁ ብለሽ፤ በመግረርና በማዘን ላይ ትገኝ ይሆናል። አሁኑ! ይህንን ጥቅስ እንቢው። «ክርስቶስ ስለ እኛ እርግማን ሆኖ፤ ከሕግ እርግማን ዋጀን።»ገላ. 3:13 የኮነኑሽ ሁሉ የተሳላቱ ሃሰተኞች ናቸውና በጌታ እየሱስ ሰም በመገሰጽ መንፈሱን ከራሱሽና ከሚኮንኑሽ ሰዎች አውጪ። እንቺ አልተረገምሽም። የጌታ እየሱስ ደም ከሕግ እርግማን ነጻ አውጥቶሻል። ደግሞም እመኝ በጌታ ጊዜና ቀን ልጅ ትወልጃለሽ። የምታመልከው እምላክ ኤልሻዳይ ነው። ሁሉን ማድረግ ይችላል። የሞተን ሕያው ያደርጋል። ከላይ እንዳየነው ሀዘንንም ያሰረላል። ስሙ ለዘለእለም የተባረከ ይሁን። እሜን።

ሶስተኛዋ ሴት ደግሞ ሃና ነት። ታሪኳን በእንደኛ ሳሙኤል ምዕራፍ 1 እና 2 ላይ እናገኘዋለን። ሃና፡- ጣውንቷ ቀን በቀን እያበላጩቻትና አያስለቀስቻት የሃዘን ካባ የለበሰች ሴት ነበረች። የአገሩም ሕዝብና ካህኑ ላይቀር፤ የተረገመች ያሏትና የተጠላች ነበረች። ይሁን እንጅ ጌታ ሐናን እንደ ሰዎች አላያትም። ልቧን ይወደው ነበርና ሳሙኤል የሚባል ጀግናና የተባረከ ልጅ ለጣት።

ሳሙኤል በአስራኤል ምድር የሚናገረው ከመሬት ጠብ የማይል፤ ታላቅ ነቢይና ካህን፤ እንዲሁም መሪ ሆነ። እኔ የሚገርመኝ አስካሁን ድረስ፤ ሃናን ያዋረዷትና የናቋት፤ ልጇ ገዢያቸው ሲሆን፤ ምን ብለዋት ይሆን? ምናልባት በተናገሩት ነገር ተጸጽተዋል፤ ወይም አዝነዋል። አሁኑ! ያንቺም ታሪክ እንደዚህ ሊያደርገው ጌታ ይችላል። ስለዚህ በጌታ ተደገፊና ተደላድለሽ ቁጭ በይ። ምናልባት አድሜ እየገፋ ነው ብዙም ተስፋ የለኝም ብለሽ ከሆነ፤ ለጌታ የሚላነው የለምና ጸንተሽ ብድራትሽን ተመልከች። ሣራን በዘጠና እመቷ ያስወለደ እምላክ፤ ዛሬም እልተለወጠም። እንድ ነገር አስታውሽ፤ ዘጠና እመት አስከሚሞላሽ ድረስ ተስፋ አለሽ።

በሉቃስ 1:7 የሚገኘው፤ የኤልሳቤጥንና የዘካርያስን ታሪክ፤ አራተኛው ምሳሌያችን ነው። በእርጅናቸው ሁሉ ነገር ተሟጦ

ካለቀባቸው በኋላ፤ የጌታን መንገድ ጠራጊና አዘጋጅ የሆነው ዮሐንስ ተወለደላቸው። ዮሐንስ በብዙ ትዕግሥትና ጸሎት ስለተወለደ፤ የብሉይ ኪዳንና የአዲስ ኪዳን ታላቅ አገልጋይ ሆነ። የመሲሁን መንገድ በመጥረግ፤ አይሁዳውያንን ወደ እየሱስ አቀረበ።

ሁልጊዜ የታገሠ ሰው ድል ያገኛል። ርብቃን፤ ራሔልንና ሌሎችንም ብናይ፤ በሕይወታቸው የተፈጸመው የዚሁ አይነት ተመሳሳይ ተአምር ነው። ስለዚህ እሁቴ አይዞሽ! ዛሬም ጌታ ከንዱ አላጠረም። ይሰራል፤ ይታደጋል። ይልቁንም በዘመንሽ ታሪክ የምትቀይሪ ሴት ለመሆን፤ በአምነት እርምጃ ገስግሽ። ባለማመን ምክንያት አትድክሟ። በረከት ፊት ለፊትሽ አለ። አሜን!

በአሁኑም ዘመን ጌታ አምላካችን ተመሳሳይ ታሪኮችን እየፈጸመ ነው። ከጥቂት አመታት በፊት የሰማሁትን ምስክርነት ልንገራችሁ።

ሱዳን በነበርንበት ጊዜ አንዲት አህት፤ ከምትወደው ባሏ ልጅ ባለማግኘቷ በጣም ታዝን ነበር። የተለያዩ ሰዎችን ብታማክርም መፍትሄ ሊሰጧት አልቻሉም። ነገር ግን ወደ ጌታ ከመጣች በኋላ፤ በጌታ ላይ መደገፍንና ማረፍን ተማረች። ሁልጊዜ በመጸለይ ጌታን ተማጸነችው። አንድ ጊዜ አንድ አገልጋይ ከኢትዮጵያ ወደ ካርቱም በመምጣት አገለገለና፤ ወደ ቤቷ ጋበዘችው። ያ አገልጋይ በጌታ መንፈስ ተመርቶ፤ በቅርቡ ጌታ ልጅ እንደሚሰጣቸው ተነበየ። ይህች ሴት ቃሉን ተቀብላ አመነችው። የሚገርማችሁ! ከሁለት ዓመት በኋላ የጌታ ባሪያ እንደተናገረው ጸነሰች። ወንድ ልጅ ወለደች። ዛሬ ያቺ እህት የሦስት ልጆች እናት ናት።

ሌላዋም እህት በግብጽ የነበረች ስትሆን፤ ለረጅም አመታት ልጅ አልነበራትም ነበር። ከሦስት ዓመት በፊት ጌታ አሰባትና ዛሬ ባለ ልጅ ሆነች። ጸሎት የማይቀይረው ነገር ስለሌለ፤ በጌታ ብቻ በመደገፏ ይህ ሆነላት። የዚህ አይነት ተመሳሳይ ታሪክ ያላቸው ብዙ

ሞልተዋል። ሁሉን በዚህ መጽሐፍ ውስጥ መጥቀስ አይቻልም። የሆነው ሆኖ ጌታ አምላካችን ዛሬም ይሰራል። የሞተን ማሕጸን ሕያው ማድረግ ይቻለዋል። ለእርሱ የሚሳነው አንዳች ነገር የለም። ሉቃስ 1:37

እርግጥ ነው፤ በተለያዩ አገሮች ተመሳሳይ ችግር ያለባቸው በዘመናችን ሞልተዋል። ምናልባትም ጌታን መጠበቅ ተስፏቸው፤ በዘመናዊ ህክምና ከሌላ ሰው ዘርን በመውለድ ለመውለድ የሚሞክሩ። መቼም ሰው የራሱ የሆነ የእምነት ደረጃ ቢኖረውም፤ ከሌላ ሰው ዘር ወስዶ ልጅ ለመውለድ መሞከር ትልቅ ኃጢያት ነው። ከምን ዝርና ተለይቶ የማይታይ ስለሆነ፤ ጌታ ይጸየፈዋል። አሁንም ለነዚህ ሰዎች ያለኝ ምክር፤ ጌታን ሳትቀድሙት በእምነት ጠብቁት ነው።

«ሁለት አሳብ ላለው በመንገዱም ሁሉ ለሚወላውል፤ ለዚያ ሰው ከጌታ ዘንድ አንዳች እንዲያገኝ አይምስለው።» ያዕ.1:18 ስለሚል፤ ወደ ሌላ አሳብ ፈጥናችሁ አትሂዱ። በአገራችን ጠንቋዮች፤ በሰለጠነው አለም ሃኪሞች፤ አውነተኛውን ልጅ ሊያመጡላችሁ አይችሉም። መረዳት ያለባችሁ ይስሃቅ ከሃያ አምስት አመት ጥበቃ በኋላ መምጣቱን ነው። የእናንተ ይስሃቅ ደግሞ፤ ከ... አመት በኋላ ሊመጣ ይችላል።

ደግሞስ ጌታ ልጅ ያልሰጠበት ምክንያት ሊኖረው አይችልም ወይ? ከጌታ ፈቃድ ውጪ ልጅ ለማምጣት መሞከር፤ የአስማኤል ታሪክ እንዲደገም ማድረግ አይሆንምን? አንዱ አስማኤል አስቸግሮ ዓለምን እያወከ፤ ሌላ አስማኤል መጋበዙ፤ በአንቅርት ላይ ጀሮ ደግፍ እንደሚባለው አይሆንም ወይ? ነገሮች ሁሉ እየተስተዋሉ ቢደረጉ ለሁሉም ይበጃል። አካለ ስንኩል፤ ደንቆሮ፤ ሽባና ሌላም ሌላ በሽታ ያለበት ልጅ ቢወለድ፤ ተቀብላችሁ ማሳደግ ትችላላችሁ ወይ?

ጌታን መፈታተን አይገባም። ደግሞ ልጅ ከበረከት ውስጥ አንዱ ነው እንጂ፤ የበረከት መጨረሻው አይደለም። በእንግሊዝ

አገር የሚኖር አንድ አገልጋይ፤ ልጅ ባለመውለዱ ያዝንና ያማርር ነበር። ታዲያ አንድ ቀን ጌታ! ልጅ እኮ ሞልቶህል። ለምንድነው የምታዝን? አለው። ከዚያም፡- በእርሱ ምስክርነት የዳኑትንና አገልጋይ የሆኑትን ሰዎች በፊቱ እያመጣ ደረደረለት። አየህ! እነዚህ ሁሉ ያንተ ልጆች ናቸው። ከደምና ከሥጋ ያልሆኑ፤ ለዘላለም አብረሃቸው የምትኖር ልጆችህ ናቸው አለው። ይህ ሰው ወዲያውኑ ንስሐ በመማባት ከተናዘዘ በኋላ፤ ለሚስቱ ጌታ ያላየውን በመንገር ደስተኛ ሆነው መኖር ጀመሩ። አልፎ አልፎ ጌታ ልጅ ካልሰጠ፤ መንፈሳዊ አባትና እናት ሊያደርጋችሁ ነው። ስለዚህ ይህንንም በሂሳብ ውስጥ ማስገባቱ፤ ከማጉረምረም ሕይወት ይጠብቃል።

9-2. መካኒ ሆኖ መቅረት!

«የሳኦልም ልጅ ሚልኮል እስከ ሞተችበት ቀን ድረስ ልጅ አልወለደችም።» 2ኛሳሙ. 6:23

እግዚአብሔርን ባለመታዘዝና በመዳፈር፤ ማህጸን የሚዘጋባቸው ሴቶች ብዙ አሉ። ሚልኮል የዳዊት ሚስት ሆና ባለ፤ ከባሏና ከሕዝቧ ጋር ለአምላኳ ከብርን መስጠት የሚገባት ነበረች። በዚህ ፈንታ ግን፡- በመስኮት ሆና ባሏ ዳዊት፤ በእግዚአብሔር ታቦት ፊት ሲዘልና ሲዘፍን አይታ ናቸው። ሳቀችበት። ጌታም የልቧን ትዕቢትና ንቀት ተመልክቶ፤ ልጅ እንዳትወልድ ማህጸኗን ዘጋው። ልብ በሉ ጌታን መናቅ፤ የሰማይንና የምድርን በረከት ያዘጋል። እግዚአብሔር የዋህንና የተዋረደን መንፈስ ይወዳል። በረከቱንና ጸጋውን የሚለግስላቸውን፤ ለትሁታን ብቻ ነው። «ያከበሩኝን አከብራለሁና የናቁኝም ይናቃሉና፤ ይህ አይሆንልኝም።» 1ኛ ሳሙ. 2:30 ይላልና።

ምንም እንኳን በዘመናችን ያሉ ልጅ ያልወለዱ ሴቶች ሁሉ፤ እንደ ሚልኮል ናቸው ለማለት ባልደፍርም፤ ከጥንት ከቅድመ አያት የተላለፈ መርገምና በደል ሊኖር ስለሚችል፤ ለምናልባቱ ታሪክን

ዘመር ብሎ ማየቱ ይበጃል እንጂ አይጉዳም። ብዙ ጊዜ ባሪያ እየተሸጠና፣ ከነነፍሱ ከጌታው ሬሳ ጉን እየተቀበረ፣ በከንቱ የፈሰሰ ንፁህ ደም፣ በኢትዮጵያ እንደነበረ ይነገራልና ነው። ከእነዚህ ሰዎች ዘር ካለ፣ መመርመሩና ንስሐ መግባቱ ይጠቅማል። መቼም ፈውስ እንዲመጣ ካስፈለገ፣ ሙሉ በሙሉ መመለስና የንስሐ ፍሬ ማሳየት ተገቢ ነው።

በሌላ በኩል ግን ልጅ እንዳይወለድ የሚያደርጉ በሽታዎች አሉ። አንዳንዶች ከዘር የሚተላለፉ ስለሆኑ፣ ሳይታወቁ ይችላሉ። ለምሳሌ፤

1. ከዘር የሚተላለፍ የመካኒክ መንፈስ
2. የአንዳንድ ሴቶች ማህጸን በሥራ ብዛት፣ ወይም በእግራሲያን ወይም በዱላ ምክንያት፣ ዘር መሸከም የሚችለው ክፍል ስለሚጉዳ፣ ሀጻን መሸከም ስለ ማይችል፣ ሊያስወርዳቸው ይችላል።
3. የተለያዩ የአባላዘር በሽታ ያለባቸው ሰዎች ሳይወልዱ ይችላሉ።
4. በማሕጸን ውስጥ እጢ የበቀለ እንደሆነ፣ መውለድ አይቻልም።

ሌሎችም ብዙ ምክንያቶች ሊኖሩ ይችላሉ። ይሁንና ለአማኝ እነዚህ ሁሉ አያስፈሩትም። ምክንያቱም ጌታ ታሪክን መቀየር ይችላልና። የተዘጋውን መክፈት፣ የሞተውን ሕያው ማድረግ፣ ለጌታ ቀላል ነው። ስለዚህ በእርሱ ላይ ማረፍና መታመን፣ ከዚህ ሁሉ ስጋት ያሳርፋል።

9-3 መካኒክ ሰባት ትወሰዳለች!

አምሳኪችን እግዚአብሔር የማይለወጥ በመሆኑ፣ በዘመናት ሁሉ ተአምርን ያደርጋል። ይልቁንም ባለንበት የመንፈስ ቅዱስ ዘመን በመለኮታዊ ቅባት አማካኝነት የብዙዎችን ቋጠሮ እየፈታ ይገኛል። በኢሳይያስ 61 መሰረት፣ የመንፈስ ቅዱስ ኃይል

የሞተን ነገር ሕያው በማድረግ፤ እስራት በመበጣጠስና ቀንበርን በመስበር፤ ሰዎችን ነጻ እያወጣ ነው። ከላይ በምሳሌነት የጠቀስናቸው ሴቶች፤ ልጅ የወለዱት በመንፈስ ቅዱስ ቅባት ነው።

በብሉይ ኪዳን የነበሩት፤ እነ ሃናም ሆኑ ሣራ፤ ልጅ የወለዱት በመለኮታዊ ጉብኝት ነው። ስለዚህ ዛሬም ጌታ አምላካችን መካኒቱን ሰባት ማስወለድ ይችላል። በእምነት መጠበቅና በቃሉ መደገፍ፤ የሞተውን ሁሉ ሕያው ያደርጋል። ገና በሰላሳዎቹና አርባዎቹ አመታት ውስጥ እያላችሁ፤ አርጅቻለሁ እያላችሁ በራሳችሁ ላይ ድካምን አታውጁ። በመጨረሻም ልጅ ለሌላችሁ፤ የሚያስወልድ ፍቱን መድኃኒት ልሰጣችሁ። እነዚህን ኪኒኖች፤ በየቀኑ፤ በጧትና በማታ በታማኝነት ከወሰዳችኋቸው፤ ሙሉ በሙሉ ታሪካችሁ ይቀየራል። ቤታችሁም በልጆች ይታወዳል። ይህ መድኃኒት የማያጠራጥርና የተፈተነ ስለሆነ፤ በእርግጠኛነት እንድትወስዱት እመክራችኋለሁ።

1. «አብርሃምም ወደ ያሕዌ/እግዚአብሔር/ ጸለደ። እግዚአብሔርም አቤሜሌክንና ሚስቱንም ባሪያዎችንም ፈወሳቸው። እነርሱም ወለዱ።» /ዘፍ. 20:17/ ምክንያቱም «የጻድቅ ሰው ጸሎት በስራዋ እጅግ ኃይል ታደርጋለችና።» ያዕ. 5:16
2. «ግያዝም ልጅ የላትም ባሏም ሽምግሏል ብሎ መለሰ . . . እርሱም በሚመጣው ዓመት ወንድ ልጅ ትታቀፊያለሽ አለ። ሴቲቱም ጸነሰች በዚያም ወራት በአዲሱ ዓመት ኤልሳዕ እንዳላት ወንድ ልጅ ወለደች።» /2ኛ ነገ. 4:14-17/ ምክንያቱም «ለእግዚአብሔር የሚላነው ነገር የለምና።» ዘፍ.18:14
3. «ሃናም ጌታዬ ሆይ አይደለም እኔስ ልቧ ያዘነባት ሴት ነኝ። ነገር ግን በእግዚአብሔር ፊት ነፍሴን አፈሰስኩ፤ ሐዘኔና ጭንቀቴ ስለበዛ እስከ አሁን ድረስ ተናግሬያለሁ። የእስራኤል አምላክ የለመንሸውን ልመና ይስጥሽ፤ እግዚአብሔርም አሰባት፤

የመጸነሷም ወራት ካለፈ በኋላ፤ ሃና ወንድ ልጅ ወለደች።»
/1ኛ ሳሙ. 1:15-20/ ምክንያቱም «ለሚያምን ሁሉ ይቻላልና።»
ማር. 9:23

4. «ይስሐቅም ለሚስቱ ወደ እግዚአብሔር ጸለየ፤ መካን ነበረችና
እግዚአብሔርም ተለመነው፤ ርብቃም ሚስቱ ጸነሰች።» /ዘፍ.
25:21/ ምክንያቱም «አምናችሁ በጸሎት የምትለምኑትን ሁሉ
ትቀበላላችሁ።» ማቴ. 21:22

5. «ዘካርያስ ሆይ ጸሎትህ ተስምቶልሃልና አትፍራ፤ ሚስትህ ኤል
ሳቤጥ ወንድ ልጅ ትወልድልሃለች። ስሙንም ዮሐንስ ትለዋ
ለህ። «ኤልሳቤጥም የመውለጃዋ ጊዜ ደረሰ ወንድ ልጅም ወለደ
ች።» /ሉቃስ 1:13፤ 57/ ምክንያቱም «ትዕዛዙም ሁሉ የታመነ
ነው።» መዝ. 111:7

የምናመልከው አምላክ ሕያው ነው። በሁሉም ላይ ስልጣን
አለው። ያደርጋል፤ ይሰራል፤ ሁሉም በእጁ ነው።

«ተስፋ የሰጠው የታመነ እንደሆነ ስለ ቆጠረች፤ ሣራ ራሷ
ደግሞ ዕድሜዋ እንኳ ካለፈ በኋላ፤ ዘርን ለመጸነስ ኃይልን
በእምነት አገኘች። ዕብ. 11:11

«ያድናል፤ ይታደግማል፤ በሰማይና በምድርም ተአምራትንና
ድንቅን ይሰራል።» ዳን. 6:27 አሜን!

አሁንም ይህን መጽሐፍ እያነበብሽ እያለሽ፤ የእብርሃም
አምላክ ዘር እንደሚሰጥሽ እመኝ። ይሆንልሻል። በጌታ እየሱስ ስም
የተዘጋው ማህጸንሽ ይከፈት። በሚመጣው ዓመት ወንድ ልጅ
ታቀፈ። ጌታ ይህን ማድረግ ይችላል። ይህን መጽሐፍ እያነበብሽ
እያለሽ፤ የሞተው የሰውነት ክፍልሽ፤ እንዲሁም የባልሽ ሥጋ፤

ኃያል በሆነው በናዝሬቱ በጌታ እየሱስ ስም የተፈወሰ ይሁን። አሜን!

«እነሆ ሁሉን አዲስ አደርጋለሁ።» ራዕይ 21:5 ስለሚል አንቺና ባልሽ በአንድ ላይ፤ ከዚህ ለአት ጀምራችሁ የእምነት ጸሎት ጸልዩ። ጌታ በልጅ ይባርካችኋል። ይህንንም ቃል ልጩምር ላችሁ።

«የሰናፍጭ ቅንጣት የሚያህል እምነት ቢኖራችሁ ፤ይህን ተራራ፤ ከዚህ ወደዚያ እለፍ ብትሉት ያልፋል። የሚሰና ችሁም ነገር የለም።» ማቴ. 17:20

« በውኑ ወደ መውለድ የማደርስ እኔ አላስ ወልድምን? ይላል እግዚአብሔር፤ የማስወልድ ማጎፀንን እኔ አዘጋለሁን? ይላል አምላክሽ።» ኢሳ 66፡9